

გელის სიღვრა ნინიას ბაღში 3

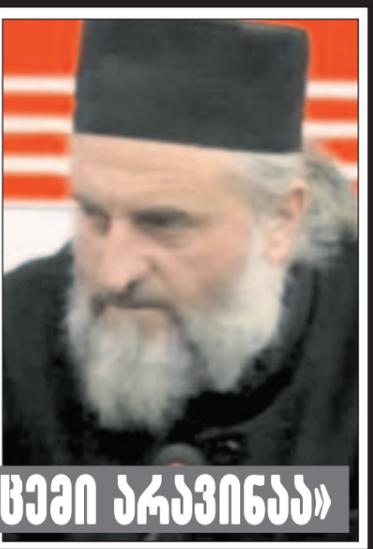

ვიღრა ივანიშვილი მათ «პერსონალურ საკითხს» არ გადაწყვეტს, კალაქის (ჯერჯერობით) მხიარა, მებრამ აგრესიული «იმპერიის» გაფართოებას ხელს, სპარაკაუდოდ, ვერაფერი შეუძლის

სამი საბედისწერო «ქ» – კვირიკაშვილი, კობახიძე, კალაძე 2

13 კანა კალაქავ, ისეთი რა ბაგეჭირდათ, რომ სამყოფი სორხი მიგატანათ და მუიარი ქართველი ბავშვებისთვის ნერწყვი არ გეყლანებინათ?!

მამა გურამი (გამცემლიძე): **10**
ყოველი არჩევნები არის უხსო კალაქის მიერ საქუთარი მარიონეტის დანიშვნის პროცედურა, თორამ როგორ უნდა გადავდეს ვინმე გარყვნილების დაქანონებაზე საუბარს?!
«ყველა ჩვენ გვიბრავს და ხმის გამხვევი არავინაა»

საპატრიარქო კარის თამაშები 11

«ეს პერსონა სამსახურის ბაზაში აღნიშნულია ფსევდონიმით «პრინცესა». მისი მუშაობით იტლოქება სახელმწიფო, პოლიტიკური თუ საზოგადოებრივი ორგანიზაციების მიერ შეთავაზებული საქართველო-რუსეთის ურთიხიების დამაახლოებელი ყველა პროექტი»

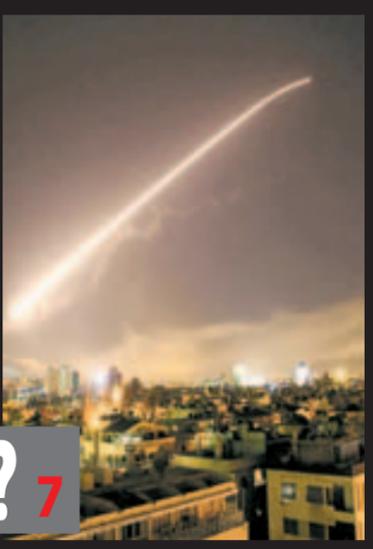
«პრინცესა» და «მეთემბტიკოსი» ბრიტანეთის აგენტები საპატრიარქოსა და ოპოზიხიში 4

ბატონო პრეზიდენტო, რატომ მოქალით თამარ გემრეკელაშვილი? 5

«შეერთებული შტატები მოქებნის საბაგს და დამოგბავს ყველა ქვეყანას, როგლებსაც აქვთ ბანვითარებინა და რესურსების საქუთარი მოსახლოების სასარგებლოდ გამოყენების პრეტენზია» 6

ვინ იმარჯვებს სირიაში? 7

«ჩვენ ერთი გუნდი ვართ» 8

«ქართული ოცნება» იგივე «ნახმოქრაობა» სხვა სახელებითა და გვარებით» 9

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მიუხედავად იმისა, რომ „ქართული ოცნება“ როგორც პოსტსაბჭოთა ტიპის სხეულს უფრო პარტია, ცდილობს, იდეოლოგიური ნიუანსებისგან თავი შეიკავოს და გზად შორს დაიჭიროს და ყველა შეხედულების მიხედვით ამომრჩეველი მოიზიდოს, ახარა შეუსაბამოებას გვირდს ვერ აუვლის. ასე მოხდა განხილულ შემთხვევაშიც — ერთმანეთს ორი ფაქტორი დაემთხვა: დეპუტატების ნაწილმა აღიქვა თანამშრომლობა ნინია კაკაბაძესთან და „ევროპულ საბარტოვლოსთან“, როგორც ამორალური ნაბიჯი, რომელიც ამომრჩეველისთვის მიუღებელი იქნება, რასაც დაემთხვა ირაკლი კობახიძის მოუძღველი რეაქცია და მისი საპარლამენტო დაპირისპირება კვირიკაშვილთან.

დაპირისპირება მმართველ პარტიაში გრძელდება. ის 4 აპრილს დაიწყო (მას წინ უძღოდა კონფლიქტის მრავალთვიანი „საინკუბაციო პერიოდი“). დეპუტატმა გედევან ფოფხაძემ განაცხადა, რომ შეიძლება საპარლამენტო უმრავლესობა დატოვოს იმის გამო, რომ მან საზოგადოებრივი მაუწყებლის სამეთვალყურეო საბჭოში ოპოზიციის კვოტით წარდგენილ ნინია კაკაბაძეს კენჭისყრაზე მხარი დაუჭირა. ბოლო ორი კვირის განმავლობაში დაპირისპირება გაღრმავდა, გამოითქვა არაერთი ვარაუდი მის რეალურ მიზეზებზე, დაიწყო საუბარი უმრავლესობის დაშლაზე, პარლამენტის თავმჯდომარის იმპიჩმენტზე და ა.შ.

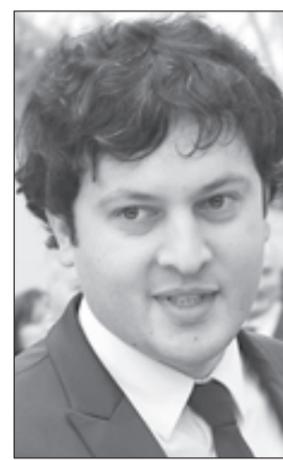
სანამ მომხდარის ანალიზს შევუდგებით, აუცილებელია, მოვიყვანოთ ძირითადი განცხადებები, რომლებიც კონფლიქტის „ჩონჩხი“ შექმნა. ფოფხაძის დემარშის შემდეგ თმა მისი კოლეგების კომენტარებში გაიშალა. დეპუტატებმა — მარიამ ჯაფარიძე და თამაზ ნავერიანმა კაკაბაძის მხარდაჭერისთვის ამომრჩეველს ბოდიში მოუხადეს. დეპუტატები დიმიტრი ხუნდაძე და ბიძინა გეგეიძე ფოფხაძის განცხადებას სხვადასხვა ფორმით მიესალმნენ. ორივემ მინიშნა, რომ პოზიცია კაკაბაძის მიმართ ერთიანი და შეთანხმებული არ იყო. მას მხარი ზაზა პაპუაშვილმაც დაუჭირა, ხოლო ნუკრი ქანთარია ამ ფოფხაძის გადაწყვეტილებას „ტყე პირველის“ ერთ-ერთ ნაჩქარევს და ემოციური უწოდებდა, მაგრამ პოზიციას კაკაბაძის მიმართ მხარი ცალსახად დაუჭირა.

არის დაჯგუფება, რომელიც მართავს პარლამენტს და რატომღაც გადაწყვეტილებები მიიღება ერთპიროვნულად. ვიდრე დაპირისპირების პოლიტიკურ ასპექტებზე გადავალთ, ალბათ, აუცილებელია ყურადღების გამახვილება პიროვნულ ფაქტორზე. ირაკლი კობახიძემ დეპუტატებს საბაბი მისცა, დიქტატურაზე ისაუბრონ. ამ კონტექსტში ჩვენ შეგვიძლია გავიხსენოთ საკონსტიტუციო შესწორებების მიღების პროცესი, რომლის მთავარი კურატორი სწორედ კობახიძე გახლდათ. მას ჰქონდა ყველა წინაპირობა იმისთვის, რომ ყოველივე უმტკივნეულოდ დასრულებულიყო, მაგრამ საბოლოოდ „ქართული ოცნება“ იზოლაციაში აღმოჩნდა — ყველა პარტია თუ არასამთავრობო ორგანიზაცია ზეწოლას და დიქტატურა საუბრობდა. ასეა ახლაც — კობახიძე თითქოს თითს უქნევს დეპუტატების ნაწილს, დისციპლინასა და იერარქიაზე საუბრობს, რაც მათ უფრო ალიზიანებს.

ის, რომ კონფლიქტი შეიძლება კვირიკაშვილისა და კობახიძის დაპირისპირების გამომწვევად იქნას, რომელიც გოლო დღეებში გვირდს საპარლამენტო ბანს, ან სხვა მიზეზებით იყოს გამოწვეული, არ გამოკვლეულია, არ გამოკვლეულია, არ გამოკვლეულია. როგორც ჩანს, კობახიძე ძალიან მოუქნელი პოლიტიკოსია ან ბრძანებების გაცემა და თითის ქნევა მართვა მკაცრია, ბიძინა ივანიშვილმა კი ამის შესახებ, დიდი ალბათობით, ჯერ კიდევ მის დაწინაურებამდე იცოდა, თუმცა, შესაძლოა, კობახიძის კანდიდატურა მას ხელს აძლევს იმის გამო, რომ ის დამოუკიდებელ თამაშს გარანტირებულად არ დაინყებს.

„ქართული ოცნების“ იმ წარმომადგენლებს, რომლებიც ნინია კაკაბაძისთვის ხმის მიცემას ამართლებენ, ორი ძირითადი არგუმენტი მოჰყავთ: მათი აზრით, სამეურვეო საბჭოში საპარლამენტო ოპოზიციის მიერ დასახელებული კანდიდატის არყოფნა ხელიწყოფლების იმიჯს გარკვეულ პრობლემებს შეუქმნის — მას ხომ ტელევიზიების კონტროლი ადანაშაულებენ. ამასთანავე, მმართველ პარტიას თითქოს ხელს აძლევდა ის, რომ ეს საფარქელი ისეთ პიროვნებას დაეკავებინა, რომელსაც საზოგადოების დიდი

სამი საბუღისნაირო «ქ» — კვირიკაშვილი, კობახიძე, კალაძე

თვითგადარჩენის ინსტიტუტი, საპარლამენტო, ქარსოვს ივანიშვილს, რომ აუხილავს «ქართულ ოცნებაში» კალაძის გაზრდილი გავლენის დასაბუთებას ახალი პოლუსის შექმნა. ვაგრამ პრობლემა ისაა, რომ ვერც გიორგი კვირიკაშვილი, ვერც ირაკლი კობახიძე ამ კვირიკაშვილი პოლუსის ხანგრძლივი ფიგურაა ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა. ვიდრე კვირიკაშვილი და კობახიძე არ აუფრთხილები, ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა. ვიდრე კვირიკაშვილი და კობახიძე არ აუფრთხილები, ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა.

ნაწილი ოდობურად თვლის და მის მიმართ სოლიდარობას არავითარ შემთხვევაში არ გამოავლენს. მრევლის დიდ ნაწილს კაკაბაძის მიმართ სწორედ ასეთი დამოკიდებულება იმ პოზიციის გამო აქვს, რომელსაც ის ილია მეორისა და საპატრიარქოს მიმართ გამოხატავს.

მათი ოპონენტები კი მიუთითებენ იმაზე, რომ მსგავსი მიდგომა „ქართული ოცნებას“ კონსერვატორი მხარდამჭერების ხმებს დააკარგვინებს, როგორც კაკაბაძის პარტია „ქართული ოცნებისა“ და „ევროპული საბარტოვლოს“ დიდი ბარტიზების ერთ-ერთი უმეტესი წარმომადგენელია — მისი ოპონენტების უდიდესი ნაწილი „ნაციონალურად“ თავის დროზე ორი ჯგუფის სიმბიოზს წარმოადგენდა — შედარებით მცირე ლიბერალურის და დიდის, რომელიც მიზნული იყო პოპულისტ ბელადზე და იდეებზე მეტად კაპიტალისტის გადანაწილება და ელიტების როტაცია აინტერესებდა (მარტივად რომ ვთქვათ, ფული და თანამდებობა) — მისი იდეოლოგიური ბაზისი ვულგარული, პროტო-ფაშისტური ეტატიზმით შემოიფარგლებოდა (ძლიერი სახელმწიფოს გაკერება და ა.შ.). სააკაშვილს ლიბერალური მამინ სწორედ იმისთვის სჭირდებოდა, რისთვისაც

ორები, რომლებთანაც გვაქვს მჭიდრო ურთიერთობა, ბოლოს და ბოლოს ამერიკაში ზის ტრამპი... ზუსტად ისე, როგორც გააკეთეს პოლიტიკა. ეს ტიპაჟები, ვინც ანადგურებს, უნდა გაიწიოს საქართველოდან და მოვიდეს ეროვნული მთავრობა, რომელიც დაამთავრებს ანტიქართულ, ანტიქრისტიანულ, ანტიკონსერვატივობაზე პოლიტიკას რუსეთიდან მოვლენილი ბოროტების — ივანიშვილის სახით, — განაცხადა მან თავის ბოლო მიმართვაში, რომელიც ჰოლანდიიდან, როგორც თბილისში ხუმრობენ, სიმამრის სამზარეულოდან გაავრცელა. ცხადია, სააკაშვილის მატარებელმა უკვე ჩააიარა და არანაირი პოლიტიკური შედეგი მსგავსი განცხადებებს არ მოჰყვება, თუმცა ეს მცდელობა და საუბარი „ანტიქართულსა და ანტიქრისტიანულზე“ საკმაოდ სიმპტომურია. სააკაშვილი, ისევე როგორც სხვები, ხედავს, რომ „კონსერვატიულ ფლანგზე“ „ქართულ ოცნებას“ სერიოზული პრობლემები აქვს.

არჩევნების შედეგი, როგორც გამარჯვება ლიბერალურზე, სააკაშვილის თქმის არ იყო, „ანტიქართულ და ანტიქრისტიანულ“ ხელისუფლებაზე და ა.შ. მათ ძალიან არ მოსწონდა მმართველ კოალიციაში ლიბერალური ძალების (მაგ. რესპუბლიკელების) ყოფნა, თუმცა ნაწილობრივ ამშვიდებდა ის, რომ კოალიციის მთავარი პარტია ცდილობდა, „ეროვნული ღირებულებები“ გაეფლერებინა, თან ჩუმად მიანიშნებდა, რომ „ლიბერალური ვიტრინა“ მაინც საჭიროა დასავლეთთან დიალოგისთვის. 2016-ში, კოალიციის დაშლის შემდეგ, „ქართული ოცნება“ იძულებული გახდა, ვიტრინა საკუთარი ფრაქციის შიგნით მოეწყო და ეთანამშრომლა ისეთ ძალებთან და პირებთან, რომლებიც სააკაშვილის ძველი ოპონენტებისთვის აბსოლუტურად მიუღებელია.

მიუხედავად იმისა, რომ „ქართული ოცნება“ როგორც პოსტსაბჭოთა ტიპის სახელისუფლო პარტია, ცდილობს, იდეოლოგიური ნიუანსებისგან თავი შეიკავოს და ყველა შეხედულების მიხედვით ამომრჩეველი მოიზიდოს, ახარა შეუსაბამოებას გვირდს ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა. ვიდრე კვირიკაშვილი და კობახიძე არ აუფრთხილები, ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა.

ყველაზე მეტად ამ კონფლიქტით, ალბათ, კახა კალაძე იხიერებს, რომელიც ფორმალურად ნეიტრალიტეტს ინარჩუნებს. მისი გავლენის ზონა არაპროპორციულად გაფართოვდა და მიუხედავად იმისა, რომ მას დამოუკიდებელი თამაში ჯერ არ დაუწყია, თვითგადარჩენის ინსტიტუტი, სააკაშვილის ხანგრძლივი ფიგურაა. ვიდრე კვირიკაშვილი და კობახიძე არ აუფრთხილები, ვერც კალაძის ხანგრძლივი ფიგურაა.

კახა კალაძე ჟურნალისტებს პედერასტებს ეძახის, პრემიერი კეთილშობილური გინებით „გვანებობრებს“, გიორგი ბაჩიაშვილი ვაშაძეს „დაუსერიოზულა“ და დედა აბინა... იქნებ სჯობს, სკოლებში, სექსუალური განათლების შეტანის ნაცვლად, ბავშვებს პერიოდულად პარლამენტისა და მთავრობის სხდომები ჩავუერთოთ, ბავშვებით მათ ისწავლიან.

ნაჩოკაჩილიანი www.geworld.net თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბატონო პრაიდიანო, რატომ მოკალთ თამარ ბაჩიაშვილი?

ამა წლის 13 აპრილს თბილისში, ბარნოვის ქუჩაზე, საზარელი ტრაგედია მოხდა: 25 წლის ქალს, 2 შვილის დედას — თამარ გამრეკელაშვილს შვილების თვალწინ ყელი გამოსჭრა ყოფილმა მამინაცვალმა, 1972 წელს დაბადებულმა ვეფხია ბაქრაძემ, რომელიც სამართალდამცველებმა მკვლელობიდან მეორე დღეს დააკავეს.

ვეფხია ბაქრაძე 2-ჯერ არის ნასამართლევი. 2009 წელს გასამართლეს სისხლის სამართლის კოდექსის 129-ე მუხლით, რომელიც „სიცოცხლისთვის საშიშ მდგომარეობაში მყოფი პირის დაუხმარებლობის“ გამო სასჯელს ითვალისწინებს; 2015 წელს კი დამნაშავედ ცნეს ოჯახის წევრის, მეუღლის — ნათელა გობაძის

ჯანმრთელობის მძიმედ დაზიანებასა და სატრანსპორტო საშუალების მოძრაობის წესის დარღვევაში, მაგრამ პრეზიდენტმა მარგველაშვილმა შეიწყალა და მან საპატიმრო ვადაზე ადრე — 2017 წლის 25 მაისს დატოვა.

რობით ვადამდე გათავისუფლების მუდმივმოქმედ კომისიას, ე.წ. უდოს 6-ჯერ მიმართა შეწყალებაზე შუამდგომლობის თხოვნით, მაგრამ 6-ჯერვე უარი მიიღო. მიუხედავად ამისა, მან პრეზიდენტ მარგველაშვილის შეწყალების საფუძველზე მაინც დატოვა საპატიმრო 2017 წლის მაისში და ერთი წლის თავზე ეს საშინელი ტრაგედია დაატრიალა.

დღემდე შეწყალებული პ.ს. მთავარი პროკურატურის წარმომადგენელთა განცხადებით, საქართველოს პრეზიდენტმა გიორგი მარგველაშვილმა ერთ-ერთი პირი, მოქალაქე ნ. თ., რომელსაც მკვლელობის მცდელობის ბრალდება აქვს წაყენებული, ისე შეიწყალა, რომ მის საქმეზე სასამართლო განხილვები დასრულებული არ იყო. საუბარია 2016 წლის მაისში მომხდარ შემთხვევაზე. პრეზიდენტის შეწყალების საფუძველზე ნ. თ.-ს გათავისუფლებას მისი ადვოკატებიც ადასტურებენ. „ჩემი დაცვის ქვეშ მყოფი ციხეში ერთი წელი იჯდა. ნ. თ. უკვე შეწყალებულია და რომც დაუშობდეს ბრალი, მნიშვნელობა არ აქვს, სასჯელს აღარ მიიხდის“, — განაცხადა ადვოკატმა დავით მოდებაძემ.

პრეზიდენტმა მარგველაშვილმა, რომელმაც ქართველ ხალხს გონებასუსტი და დები-

ლი უწოდა, როგორც ხედავთ, თვითონ გამოავლინა გონებასუსტობა, როცა მძიმე დანაშაულში მსჯავრდებულები შეიწყალა და 1645 პოტენციური მკვლეელი გაათავისუფლა. მათგან ერთ-ერთია ვეფხია ბაქრაძე, რომელმაც უკვე ჩაიდინა საზარელი დანაშაული — 25 წლის ქალს შვილების თვალწინ გამოსჭრა ყელი და ეს დანაშაული „შემწყალებელი“ პრეზიდენტის სინდისზეა. **დანარჩენ 1644-ზე ვინ უნდა დანიკისროს პასუხისმგებლობა, თუ ისინი კვლავ ჩაიდინენ დანაშაულს? ამაზე დაფიქრებულხართ თქვენ, ბატონო პრაიდიანო?**

დავით ბერიძე

ახალი სასწავლო წლიდან სკოლებში ახალი რეგულაციები წესდება. ეს არ ეხება მხოლოდ მანდატურის ინსტიტუტის გამკაცრებასა და დაწყებითი კლასების ბავშვებისთვის გაკვეთილის დროის შემცირებას, საუბარია სახელმძღვანელოების ძირეულ ცვლილებაზე.

„წელს, დაწყებით საფეხურზე, პირველიდან მეექვსე კლასამდე ახალი ეროვნული სასწავლო გეგმა იწერება. ასევე მნიშვნელოვანია, რომ ყველა კლასში გვექნება შინაარსობრივად და ტექნიკურად განახლებული სახელმძღვანელოები აბსოლუტურად განსხვავებული მეთოდოლოგიური მიდგომით. განსხვავებული საგნები შემოდის. რაც მთავარია, ისინი განტვირთულია და ასაკთან მეტად არის შესაბამისობაში მოყვანილი — ნაკლები საშინაო დავალებებია, უფრო მეტად აქცენტი გადატანილია საკლასო და სასკოლო აქტივობებზე. ასევე მნიშვნელოვანია ის, რომ ელექტრონული რესურსები, რომლებიც უფრო აქტიურს გახდის საგაკვეთილო პროცესს, იქნება მრავალფეროვანი. თითოეულ სახელმძღვანელოსა და მასწავლებლის სარეკომენდაციო ნიგნს ასეთი რესურსები ახლავს. მოგეხსენებათ, ახლა მიმდინარეობს სახელმძღვანელოების გრიფირების პროცესი. იმედი გვაქვს, განახლებული სახელმძღვანელოებით, განახლებული მიდგომებით, ასევე მეორე კლასებისთვის 5 წუთით შემცირებული გაკვეთილებით, რაც ერთ-ერთი მიდგომაა, რომ ძალიან დამლული არ იყოს საგაკვეთილო პროცესი — ახალი სასწავლო წელი 17 სექტემბერს სკოლაში მისული მოსწავლეებისთვის ძალიან საინტერესო იქნება. ჩვენ გვინდა მოსწავლეს ვასწავლოთ სწავლის სწავლა, რომ მეტად იყოს უნარებზე ორიენტირებული და ნაკლებად — დახეპირებაზე; მეტად — აზროვნებასა და ლოგიკაზე და ნაკლებად — ტვირთადქცეულ დავალებებზე, რომლებიც მოსწავლეს არაფერს აძლევს“, — ეს გან-

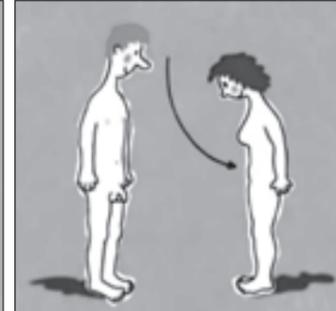
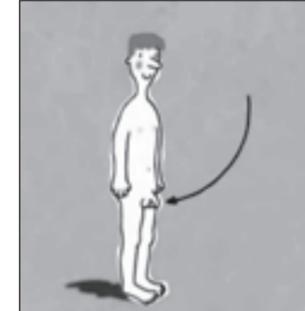
ცხადება განათლების მინისტრის მოადგილე **ლია გიგაურამ** გააკეთა. აბსოლუტურად ვეთანხმებით იმას, რაც კარგს დაწერავენ მომავალი თაობისთვის, მისასალმებელია, მაგრამ... **როგორც შევითქვით, ბარკაქაშულ წრეებში აბტიურად განიხილება იმის შესაძლებლობა, რომ მოსწავლეებს განათლება სექსუალური მიმართულებითაც მიეცინათ. მათიც, საამისოდ ანიმაციური ფილმებსაც კი იღებენ და დამატებითი პროდუქციის ჩვენება დასურს კარს მიღმა უკვე მოიხსონ. ანიმაციური ფილმის მთავარი გმირი სპარტოტოროიდი ბასოა, რომელიც სხვა 300 მილიონ სპარტოტოროიდთან ერთად ცხოვრობს... ფილმში დეტალურად არის ნაჩვენები, სად**

ანიმაციური ფილმი სასკოლო ასაკის ბავშვებისთვის — სპარტოტოროიდი ბასო

ნი მშობლებისთვის, მათი მშობლებისთვის და, საზოგადოდ, ჩვენი წინაპრებისთვის, არავის უსწავლებია, თუმცა ამას ხელი არ შეუშლია ერის გამრავლებისთვის, ხელი არ შეუშლია ოჯახის სიმყარისთვის და არც დემოგრაფიული პრობლემა არსებობდა. დღეს კი, იმის მიუხედავად, რომ მაქსიმალურად ცდილობენ, ბავშვები „სექსუალურად გათვითცნობიერებულნი“ გაიზარდონ, დემოგრაფიული პრობლემებიც დგას და ორიენტაციუმეცვლილი ახალგაზრდების ბუმიცაა საქართველოში. უკვე

აფინანსებს, რომელიც კატეგორიულად ითხოვს ქართულ სკოლებში სექსუალური სწავლების შეტანას. კიდევ ერთხელ გავიმეორებთ: **ერთ-ერთი ანიმაციური ფილმის ჩვენება დასურს კარს მიღმა უკვე მოიხსონ და... სპარტოტოროიდი ბასო ძალად დაიბნადა.**

ცხოვრობენ სპერმატოზოიდები, როგორ ემზადებიან დიდი გაცურვისთვის, როგორ უნდა შეცურონ საპირისპირო სქესის ადამიანის საშვილოსნოში, როგორ უნდა დაიკავონ ერთადერთი ადგილი კვერცხუჯრედში, როგორ იზრდება მუცელი და... ეს ყველაფერი რომ ავიტანოთ და მივიღოთ, საინტერესო ფინალამდე მივდივართ. სპერმატოზოიდი ბე-

სო ანაყოფიერებს კვერცხუჯრედს და იბადება... გოგონა. ხომ საინტერესოა? თუმცა ანიმაციურად დადებული ხმა ბავშვებს ამცნობს, რომ გოგონას ცურვის ნიჭი ბესოსგან გამოიყვება. ფილმიც აქ მთავრდება.

ნამდვილად ვერ გეტყვი, მოინონებს თუ არა განათლების სამინისტრო ამ ყველაფერს და სკოლებს ამ პროგრამას სახელმძღვანელოდ გაუხ-

დის, მაგრამ ფაქტია, **საზოგადოებისა და ეკლესიის წინააღმდეგობის მიუხედავად, ამ თემის განხილვა მაინც მიმდინარეობს და ხელისუფლების წარმომადგენლები (როგორც ამბობენ, ევროპისა და ამერიკის ინსტიტუტების ზეწოლით) მაინც უშვებენ შეაქმნა დასავლეთის, რომ სასკოლო ასაკში ბავშვებს ასწავ-**

ნამდვილად ვერ გეტყვი, იცის თუ არა კახა კალაძემ სიტყვა „გოთვერანის“ მნიშვნელობა, მაგრამ, თუ არ იცის, ახლა გაიგებს. **უცხო ენათა ლექსიკონში „გოთვერანი“ ასეა განმარტებული — „თურქული სიტყვა, პასიური პედერასტის აღმნიშვნელი“.** რა გამოდის?! კახა კალაძე ჟურნალისტებს პედერასტებს ეძახის, პრემიერი კეთილშობილური გინებით „გვანებობრებს“, გიორგი ბაჩიაშვილმა ვაშაძეს „დაუსერიოზულა“ და დედა აბინა და იქნებ სჯობს, სკოლებში, სექსუალური განათლების შეტანის ნაცვლად, ბავშვებს პერიოდულად პარლამენტისა და მთავრობის სხდომები ჩავუერთოთ, ბავშვებით მათ ისწავლიან... **ბასო ბარბაქაძე**

თუ ჩვენ განვიხილავთ რადიკალურ და ნაკლებად სავარაუდო სცენარს, რომლის ფარგლებში აფრიკელი და მათი მოკავშირეები სავარაუდოდ ახალი სახელმწიფოები, ასევე კადავის გზას გაუყვანებენ და რუსებს სირიიდან წასვლას აიძულებენ, ამ შემთხვევაშიც პასუხი, სავარაუდოდ, ასიმეტრიული იქნება — კრემლმა შეიძლება უპასუხოს იმ, სადაც უფრო ძლიერია, კერძოდ კი სამხრეთ კავკასიაში, რომელიც ევროპის ენერგომომარაგებაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. რაც უფრო გამწვავდება ურთიერთობა აშშ-სა და რუსეთს შორის, მით უფრო გაიზარდება მსხვერპლი გამოვლითი ურთიერთობა „დარტყმების“ გაცვლის საფრთხე. ამგვარად, ის ქართველები, რომელთაც სურთ, რომ ტრამპმა პუტინის წინააღმდეგ სირიაში, რაც შეიძლება ხისტად იმოქმედოს, უნდა დაფიქრდნენ იმ საფრთხეებზე, რომლებიც მან საპარტიველო შეიძლება მოუტანოს.

შინ იმარჯვებს სირიაში?

აპრილის პირველი რიცხვებიდან მსოფლიო მესამე მსოფლიო ომის დაწყების მოლოდინში ცხოვრობდა. 14 აპრილს, გამთენიისას აშშ-მა, დიდმა ბრიტანეთმა და საფრანგეთმა სირიაზე სარაკეტო იერიში მიიტანეს. მიუხედავად იმისა, რომ მას რუსეთის მცხინვერი სიმეტრიული პასუხი არ მოჰყოლია, ვითარება კიდევ უფრო დაიძაბა. რა შეიძლება მოუტანოს ამან სირიას, რეგიონსა და საქართველოს?

დასავლეთის ქვეყნებმა იერიშის მთავარ მიზნად იმ ინფრასტრუქტურის განადგურება დაასახლეს, რომელიც სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადის ქიმიური იარაღის შექმნისა და გამოყენების შესაძლებლობას აძლევს. ამასთანავე, მათ გაახშირეს საკუთარი პოზიცია სირიის მომავლის თაობაზე. გაეროში დიდი ბრიტანეთის წარმომადგენელმა კარენ პირსმა ოთხი პირობა ჩამოთვალა: ა) სირიის ქიმიური პროგრამა უნდა გაუქმდეს, ხოლო ქიმიური იარაღის მარაგი განადგურდეს; ბ) საბრძოლო მოქმედებები დაუყოვნებლივ უნდა შეწყდეს, როგორც ამას გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუციები ითვალისწინებს; გ) ასადის ხელისუფლება უნდა დაუბრუნდეს უნებურად მოლაპარაკების პროცესს; დ) ქიმიური იარაღის გამოყენებასთან დაკავშირებულმა პირებმა პასუხი უნდა აგონ. აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის სპიკერმა ჰილერი კლინტონმა კომენტარი გააკეთა: „სირიის რეჟიმმა შეიძლება გააკეთოს რამდენიმე რამ: უპირველესად, მოახდინოს მის ხელთ არსებული ქიმიური იარაღის მარაგის დეკლარაცია“. ნოიერტის თქმით, ამ შემთხვევაში აშშ დაეხმარება სირიას, ჟენევის სამშვიდობო პროცესში შევიდეს და მიადროს იმ ეტაპს, „როდესაც არჩევნები ჩატარდება და ქვეყნის ადგილი დაიწყება“.

ეს შეთავაზება, რომელიც დამაკვირვებელია, როგორც ულტიმატუმი, სავარაუდოდ, ორ მიზანს ისახავს. ასადის ძალები ამ ეტაპზე მონიშნულ დეკლარაციას აქტიურად უტყვენ. უშუალოდ დასავლეთის იერიშის წინ რუსეთისა და ირანის დახმარებით მათ დაიკავეს აღმოსავლეთ გუთას ანკლავი, რომელსაც ოპოზიცია წლების განმავლობაში აკონტროლებდა. ძალების გამოთავისუფლების შემდეგ ისინი, დიდი ალბათობით, სხვა მსგავს ანკლავებს შეუტყვენ, ოპოზიციის ტერიტორიას წაართმევენ და, შესაბამისად, შეამცივებენ მის პოლიტიკურ „წონას“. ამ ეტაპზე საქმე სირიის ტერიტორიაზე სამი დიდი ზონის შექმნისკენ მიდის, რომელსაც აკონტროლებენ ცენტრალური ხელისუფლება (და, შესაბამისად, რუსეთი და ირანი), თურქეთი და მისი სირიელი მოკავშირეები და აშშ-ის მიერ მხარდაჭერილი ქურთები, რომლებიც იკავებენ ტერიტორიას მდინარე ევფრატის აღმოსავლეთით. დასავლური კოალიციის გეგმის არსს, სავარაუდოდ, წარმო-

ადგენს ოპოზიციის გადარჩენა, შემდეგ კი ასადის ხელისუფლების ეტაპობრივი დემონტაჟი, სამშვიდობო დარეგულირებისა და არჩევნების გამართვის პარალელურად.

სარაკეტო იერიშს ასადის ძალებისთვის კრიტიკული ზიანი არ მიუყენებია. საინტერესოა კომენტარები, რომლებიც ისრაელში გაკეთდა, ქვეყანაში, რომელიც მოვლენების ეპიცენტრთან ახლოს მდებარეობს. გადამდგარმა გენერალმა ამირამ ლევიმ დასავლეთის იერიშის მასშტაბებზე „დიდი იმედგაცრუება“ გამოხატა და თქვა, რომ სჯობდა, ის საერთოდ არ ყოფილიყო. ტელეკომპანია „მე-10 არხის“ კომენტატორი ჰაზი სიმანტოვი თვლის, რომ „ასადმა ორმაგი მოგება ნახა — მან არა მხოლოდ გაუძლო დასავლეთის იერიშს, არამედ მიიღეს უფრო ფართო სამხედრო და პოლიტიკურ დახმარებას რუსეთისგან და ირანისგან“. „ასადს შეუძლია შევებით ამოისუნთქოს, — განაცხადა სამხედრო მიმომხილველმა ბენ იზიმ, — იერიშის შეზღუდულმა ხასიათმა არა მხოლოდ ხელისუფლების შენარჩუნების, არამედ ქიმიური იარაღის გამოყენების შესაძლებლობა მისცა“. ალსანიშნავია, რომ ცხელი სათქმელია, რომ კვირას, გამთენიისას ისრაელმა 16 ავიაციური მიიტანა ირანის ბაზებზე სირიაში.

აშშ-ის წარმომადგენელი გაეროში ნიკი ჰილი აცხადებს, რომ პრეზიდენტი ტრამპი მზად იქნება, სირიაზე ახალი შეტევა მიიტანოს იმ შემთხვევაში, თუ იქ ქიმიური იარაღს გამოიყენებენ. ასადი და მისი ორაკავშირეები, თავის მხრივ, ირანს ნიშნუბიან, რომ ქიმიური იარაღის ბოლო გამოყენება აღმოსავლეთ გუთაში მათი მონიშნულ დეკლარაციას დაემთხვევა. ასადის განცხადებით, მათი მონიშნული პრიორიტეტი იყო, ფაქტობრივად, ქიმიური იარაღი წარმოადგენს კარგ საბაზს დასავლეთისთვის, რათა ასადის ხელისუფლებაზე ახალი იერიშები მიიტანოს. ოფიციალურ დამასკოს კი ძალიან გაუჭირდება ქიმიური შეიარაღების „დეკლარაცია“, რადგან ჯერ კიდევ 2014-ში განაცხადა, რომ ის მთლიანად განადგურა — ამ მხრივ სირიაში ჩაკეტილი წრე შეიქმნა.

აქ შეიძლება გაჩნდეს მნიშვნელოვანი კითხვა: თუ ასადი თავს არხეინად გრძნობს და, როგორც ნიკი ჰილი ამბობს, კვლავ ინარჩუნებს ქიმიური იარაღის გამოყენების შესაძლებლობას, მაშინ რატომ ამბობს ვაშინგტონი, რომ ოპერაცია წარმატებული იყო? მართალია, იერიშმა გაანადგურა რამდენიმე შენობა, მაგ-

თუ ასადი თავს არხეინად გრძნობს და, როგორც ნიკი ჰილი ამბობს, კვლავ ინარჩუნებს ქიმიური იარაღის გამოყენების შესაძლებლობას, მაშინ რატომ ამბობს ვაშინგტონი, რომ ოპერაცია წარმატებული იყო?

რამ ქიმიური პროგრამა ბირთვულთან შედარებით იაფი და მარტივია — შესაბამისი კვლევებისა და წარმოების აღდგენა არც ისე რთულია. ამასთანავე, ასადის ძალები მონიშნულ დეკლარაციას აქტიურად უტყვენ. აქედან გამომდინარე, ძალიან ძნელი სათქმელია, მიაღწია თუ არა დასავლეთმა წარმატებას. მართალია, დონალდ ტრამპმა დაამტკიცა, რომ „დამრტყმელია“, მაგრამ რა შეცვალა ამან რეგიონულ და გლობალურ პოლიტიკაში? შესაძლოა, დარტყმა უფრო სიმბოლურ ხასიათს ატარებდა — დასავლური კოალიციის მონიშნულ დეკლარაციას სავარაუდოდ სამიზნეობა იკავებდა, სასოფლო-სამეურნეო მინების 57%-ია, ხოლო ცენტრალური ხელისუფლების კონტროლის ზონაში, სადაც მოსახლეობის 65% ცხოვრობს, მხოლოდ 27%. ქურთები აკონ-

ტროლებენ ჰიდროელექტროსადგურების კასკადს (გენერაციის დაახლოებით 80%), ნავთობმოპოვების თითქმის 80%-ს და გაზის მოპოვების ნახევარს (5 მილიარდ კუბურ მეტრამდე). სავარაუდოდ, სწორედ ეს ტერიტორია გახდება მთავარი პრიზი ომის მომდევნო ეტაპზე, თუ ასადი ევფრატის დასავლეთით შეიარაღებული ოპოზიციის ნიშნუბიან შეძლებს. ქურთები არაერთგვარადაა აღნიშნეს, რომ არ სურთ ჩაბმა ფართომასშტაბიან ომში, შესაძლოა იმიტომ, რომ მწარედ ახსოვთ ერაყის ქურთებისგან განსხვავებული მარცხი და აცნობიერებენ, რომ სამ მძლავრ სახელმწიფოსთან დაპირისპირება დიდი საფრთხის შემცველია. მათი ლიდერები დროდადრო მიანიშნებენ, რომ ერთიანი სირიის ფარგლებში ფართო ავტონომია დააკმაყოფილებთ.

თუ ჩვენ განვიხილავთ რადიკალურ და ნაკლებად სავარაუდო სცენარს, რომლის ფარგლებში აფრიკელი და მათი მოკავშირეები სავარაუდოდ ახალი სახელმწიფოები, ასევე კადავის გზას გაუყვანებენ და რუსებს სირიიდან წასვლას აიძულებენ, ამ შემთხვევაშიც პასუხი, სავარაუდოდ, ასიმეტრიული იქნება — კრემლმა შეიძლება უპასუხოს იმ, სადაც უფრო ძლიერია, კერძოდ კი სამხრეთ კავკასიაში, რომელიც ევროპის ენერგომომარაგებაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. რაც უფრო გამწვავდება ურთიერთობა აშშ-სა და რუსეთს შორის, მით უფრო გაიზარდება მსხვერპლი გამოვლითი ურთიერთობა „დარტყმების“ გაცვლის საფრთხე. ამგვარად, ის ქართველები, რომელთაც სურთ, რომ ტრამპმა პუტინის წინააღმდეგ სირიაში, რაც შეიძლება ხისტად იმოქმედოს, უნდა დაფიქრდნენ იმ საფრთხეებზე, რომლებიც მან საქართველოს შეიძლება მოუტანოს.

გასულ კვირას მსოფლიო თითქოს შვახით აპოკალიფსა, რადგან ბაშარ ასადი, რომ არხეინად გრძნობს და, როგორც ნიკი ჰილი ამბობს, კვლავ ინარჩუნებს ქიმიური იარაღის გამოყენების შესაძლებლობას, მაშინ რატომ ამბობს ვაშინგტონი, რომ ოპერაცია წარმატებული იყო?

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ის ადამიანები, რომლებიც 2012 წელს მხარში ამოუდგნენ „ქართულ ოცნებას“, რომელთა დამსახურებაც არის ის, რომ ხელისუფლებაში დღეს ეს გუნდია, დაუფასებელი არიან. დაუფასებელი კი არა, ზოგი ისევე ცინიკურად პროტესტის ხმაგაღებად გამოიყენეს გამო, ზოგი — შიშობილი ზღვარზე, გვირგვინიდან გადაიხვეწა და ეს ყველაფერი ხელისუფლებაში იცის, თუმცა თანამდებობით ტკბობა გრძელდება და იმის გამო, რომ „ონიანებმა“ ბადნიერებაში ხელი არ შეუშალეს და ნიკიანა არ დაურღვიონ, ყველაფერს კადრულაგან, ყველაფერზე თანამდებობიან და ის კი არ იცინა, რომ კონკრეტულ დროს პირველები სწორედ „გზაფერი ონიანები“ უღალატებენ, ისევე ჩაუდგან, ისევე დაბრუნდნენ, ისევე გაუშვებენ ცინიკურ და... საპროცესოს აღარ გაუფორმებენ დასურულ კარს მიღმა.

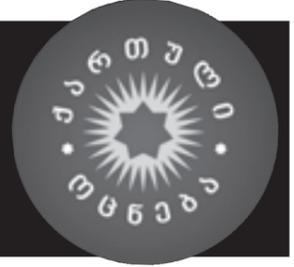
გასული წლის ნოემბერში სასამართლომ „ნაციონალური მოძრაობის“ ყოფილ მალაჩინოსან გიორგი ონიანს ბრალი წაუყენა და დამნაშავედ ცნო. პროკურატურა ონიანს შსს-ში მუშაობის პერიოდში დანაშაულის ორ ეპიზოდს ედავებოდა. გამოძიების ინფორმაციით, ერთ შემთხვევაში გიორგი ონიანმა 2011 წელს „ქართული ოცნების“ ლოგოიანი მაისურების დამზადების გამო „დაო პრინტის“ მენეჯერი დავით შათირიშვილი უკანონოდ დააკავა და, ნარკოტიკული საშუალების ჩადებით, ნარკოდანაშაულისთვის ბრალი წაუყენა. ანალოგიური სცენარით მოხდა, აგრეთვე, „ქართული ოცნების“ კიდევ ერთი მხარდაჭერის — ლევან მდინარაძის, მეტსახელად დიჯეი რემბოს, დაკავებაც. სასამართლომ გიორგი ონიანი დამნაშავედ ცნო სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადამეტების, განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულის შესახებ მტკიცებულებების ფალსიფიკაციის, პოლიტიკური დევნისა და განზრახ უკანონო დაკავების ფაქტზე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის რამდენიმე მუხლით.

მიუხედავად, ასეთი მძიმე ბრალდებებისა, სასამართლომ გიორგი ონიანი აშკარად დაინდო და მას მხოლოდ 4 წლითა და 6 თვით პატიმრობა მიუსაჯა. არადა, პროკურატურაში სხვა სარჩელებიც იყო შესული — ადამიანები ონიანს, უკანონო დაკავების გარდა, ცემას, წამებას, ზონდერობას ედავებოდნენ, მაგრამ პროკურატურამ ორი ეპიზოდის დამტკიცება იკმარა. მაშინვე ითქვა, — პროკურატურა რალაციისთვის ემზადება და, იმის მიუხედავად, რომ ონიანი ბოლო ხმაზე გაჰყვიროდა, — მე ამ რეჟიმს არ დავნებდები, საბოლოოდ გარიგება მაინც შედგა.

ონიანის საქმეს სააპელაციო სასამართლო განიხილავდა და „კონცერტი“ სასამართლოს განხილვამდე დაიწყო. სასამართლოში ჟურნალისტების გამოჩენამ გამოიწვია გაღიზიანება გიორგი ონიანის ოჯახის წევრებისა, რომლებსაც არ სურდათ, პროცესი მე-

«ჩვენ ერთი გუნდი ვართ»

საპროცესო პირობების თანახმად, იცვლება სასჯელის მოხდის წესი — 4 წლისა და 6 თვის ნაცვლად, ონიანი 2 წელს მოხდის საპატიმრო დაწესებულებაში, ხოლო 2 წლითა და 6 თვით განისაზღვრება პირობითი მსჯავრი. ურთიერთშეთანხმების თანახმად, მის მიმართ მოხდა შეღავათის გამოყენება. გიორგი ონიანმა დაადასტურა, რომ 2011 წლის ოქტომბერში პოლიტიკური ნიშნით დევნიდა დავით შათირიშვილსა და ლევან მდინარაძეს. სდომოზა ონიანმა უღაპოდ განაცხადა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება. მოსამართლის წინაშე აღიარა წარდგენილი ბრალდება და დაეთანხმა იმ ფაქტობრივ მოცემულობას, რომელიც წარმოდგენილია თბილისის სასამართ-

ლოს მიერ 2017 წლის 7 ნოემბრის განაჩენში. ანუ ამ კაცმა თქვა: მართლები ხართ, ადამიანები ტყუილად დავიჭირე, ტყუილად ჩავსვი ციხეში, რეჟიმში რომ არ შეცვლილიყო, ისინი ახლაც იქ იქნებოდნენ და ეგებ ეს ყველაფერი მაპატიოთო. სომ იცით, ჩვენი სასამართლო „სამი გუმბანი სუდ ვ მირე“-ა და ონიანსაც სულგრძელად მიუტყვევ — სასჯელი გაუნახვერა და ისიც ნუ გაგიკვირდებათ, თუ ვადავებ ადრე გათავისუფლების კომისია, ე.წ. უფო უახლოეს დღეებში იმსჯელებს და ონიანს ციხეს, მიმდინარე თვეში თუ არა, მაისში დაატოვებინებს.

«გიორგი ონიანმა დაადასტურა, რომ 2011 წლის ოქტომბერში პოლიტიკური ნიშნით დევნიდა დავით შათირიშვილსა და ლევან მდინარაძეს. სდომოზა ონიანმა უღაპოდ განაცხადა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება; მოსამართლის წინაშე აღიარა წარდგენილი ბრალდება და დაეთანხმა იმ ფაქტობრივ მოცემულობას, რომელიც წარმოდგენილია თბილისის სასამართლოს მიერ 2017 წლის 7 ნოემბრის განაჩენში»

ადამიანი ბიოგრაფიის გარეშე

„ადამიანი ბიოგრაფიის გარეშე“ — ასე დაახასიათა ერთ-ერთმა ექსპერტმა ამას წინათ საპარლამენტო ფრაქცია „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე მამუკა მდინარაძე და იქვე დასძინა: პოლიტიკურ ბიოგრაფიას ვგულისხმობ, თორემ, რომ ადვოკატობდა, ებ ყველამ ვიცითო. მართლაც, მდინარაძე ისე მოხვდა „ს კარაბლია ნა ბალ“, დიდი ხნის განმავლობაში თვითონაც უჭირდა ამის დაჯერება, მაგრამ მერე „მოიხიდა“ და კოლეგებს ზემოდან გადმოხედა. ესეც არ იკმარა, კოლეგებს, იმ ადამიანებს, რომლებმაც უდიდესი და გადამწყვეტი როლი ითამაშეს „ადამიანი ბიოგრაფიის გარეშე“ პარლამენტში მოხვედრაში, ლაგამის ამოღება დაუპირა, სიტყვის თქმა აუკრძალა და თითი დაუქნია. სწორედ ამის გამო ატყდა ერთი ამბავი უმრავლესობის უმრავლესობაში და ისე ჩანს, უკან დახევას არც „უბიოგრაფიო“ ხალხი აპირებს და არც ბიოგრაფიანები დათმობენ პოზიციას.

რომ „კოლექტიური მდინარაძეები“ სხვა სამყაროში ცხოვრობენ, სხვა საქართველოში, რომელიც არ ვიცით, სად არის, ვეძებთ და ვერ ვპოულობთ. იმ საქართველოში არ იღვიძებენ ესენი, რომელშიც ოჯახებს პურის ფული უჭირთ და ნაგავში იქექებიან, სადაც კამერების წინ ამბობენ მშობლები, რომ მათ შვილებს შიშითა და, რომ დააპურონ, მეზობლებთან უშვებენ, თვითონ კი მშვიდები რჩებიან. მაგრამ „კოლექტიურმა მდინარაძეებმა“ იციან, რომ ახლა გაზაფხულია, ახლა თავის გატანა იოლია, რადგან მინდორში ათასნაირი ფხალეულობაა, სარჩოს მოიპოვებენ ოჯახები, სულ ცოტა, აგვისტომდე „იბალახებენ“ და დიდი ხანია, ისედაც ხომ დამსგავსებული ვართ „საბალახოდ მიშვებულ“ ნახირს...

ეხება, გეტყვით, რომ მაგალითისთვის (ეს სახელმწიფო აუდიტის დასკვნისაა, ჩვენი მოგონილი არ გეგონოთ) „საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის“ ხელმძღვანელ სულსან ჯუმბარძის ხელფასი 2017 წელს 341 700 ლარი იყო, რაც თვეში 28 475 ლარს შეადგენს. ეს საჯარო სექტორში „რეკორდული“ მაჩვენებელია. სულსან ჯუმბარძის სასაქონლო საბჭოს თავმჯდომარის თანამდებობა 2007 წლის დეკემბრიდან უკავია. ოფიციალურად დეკლარირებული მონაცემებით, მისი წლიური ანაზღაურება 2016 წელს 326 603 ლარს შეადგენდა. მისი მეუღლე ქეთი რეხვიანიშვილი მთავარი სპეციალისტია კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიაში, სადაც მან 2017 წელს 92 848 ლარის ოდენობის ხელფასი მიიღო, ანუ, საშუალოდ, თვეში 7 737 ლარი. შედარებისთვის, საქართველოს პრეზიდენტის წლიური ხელფასი 82 800 ლარია, ე.ი. თვეში 6900 ლარი, პრემიერმინისტრის შრომის ანაზღაურება კი 2017 წელს 51 000 ლარი იყო, ანუ თვეში 4250 ლარი, ხოლო პენსიონერების პენსია ისევე 180 ლარია თვეში.

სანამ პარლამენტში ძალეში გადასულიყო და „დაჩემორებულ-დამჩემორებულის“ ვინაობა გაირკვევა, მამუკა მდინარაძე ტელევიზიით გამოვიდა და მიღწევებზე ისაუბრა: „დღეს ჩვენს ქვეყანაში ძალიან ბევრი პრობლემაა და უამრავი ადამიანი გაჭირვებაში ცხოვრობს, მაგრამ ნაბიჯ-ნაბიჯ მივდივართ პროგრესისაკენ და მთავარია, რომ სიღარიბედან ასეულობით ადამიანი ამოვიდა. ერთ დღეში არაფერი არ წყდება.

ჩვენ გვინდა, რომ ეს ყველაფერი მოხდეს ერთ დღეში, ეს ასე ვერ იქნება.“ მართალი ხარ, მამუკა, ასოვით ადამიანმა მართლაც დააღწია სიღარიბის თავე. მხოლოდ თვედაცვის მინისტრი რად ლირს, ნახევარ მილიონზე მეტი კომპლექსი გააშენა ალბიგული და 140-ზე მეტი პირი უკანონო-დანაშაული. ამოიწმინდა კაცმა... ზუსტად ისე, რომ გვინდა, ვინაობა მინისტრის სტატუსის მოპოვების შემდეგ, ნახატ-

ბი რომ გარეშე ასი ათასი ლარის და მანამდე რომ არ გრძენდნენ. რას გიშლის, ეგდოს სახლში, დაგჭირდება — გაყიდვი და თანაც ყველას ხომ პატივად კომპლექსი გააშენა ბიძი-ნაპოვის და მართალია, მის ნახატზე ვერ შეიძლება, აგებოთ მანქანა.

ხედავთ, აღმოაჩენთ, რომ მათზე არანაკლებ ანაზღაურებას მათი მეუღლეები იღებენ, რომლებსაც უცებ აღმოაჩნდათ ნიჭი და ისეთ ადგილებზე მუშაობენ, ადრე ოცნებაც რომ არ შეეძლოთ. ჰო, ოცნება, მაგრამ მოვიდა „ოცნება“ და... ადამიანებმა გიორგის გარეშე პირდაპირ მაღალ თანამდებობაზე გახსნეს.

ხანდახან მართლა მგონია, რომ „კოლექტიური მდინარაძეები“ სხვა სამყაროში ცხოვრობენ, სხვა საქართველოში, რომელიც არ ვიცით, სად არის, ვეძებთ და ვერ ვპოულობთ. იმ საქართველოში არ იღვიძებენ ესენი, რომელშიც ოჯახებს პურის ფული უჭირთ და ნაგავში იქექებიან, სადაც კამერების წინ ამბობენ მშობლები, რომ მათ შვილებს შიშითა და, რომ დააპურონ, მეზობლებთან უშვებენ, თვითონ კი მშვიდები რჩებიან. მაგრამ „კოლექტიურმა მდინარაძეებმა“ იციან, რომ ახლა გაზაფხულია, ახლა თავის გატანა იოლია, რადგან მინდორში ათასნაირი ფხალეულობაა, სარჩოს მოიპოვებენ ოჯახები, სულ ცოტა, აგვისტომდე „იბალახებენ“ და დიდი ხანია, ისედაც ხომ დამსგავსებული ვართ „საბალახოდ მიშვებულ“ ნახირს...

„ამ ხელისუფლებამ გაბედა ის, რაც მიზანს ხელისუფლებას არ გაუბედა — საუბრობენ ნატოში შეხვედრის აფხაზეთისა და ოსეთის გარეშე. მათ არ აინტერესებთ ქართველი საზოგადოების აზრი; არ ფიქრობენ, ხალხს დაელება რაიმე და ჰქონდეს, რა სურს; ჰქონდეს ხალხს — უნდა ნატო და მისი ძოღა? არ არის ქართველი ისეთი გაუნათლებელი, არ იცოდეს, რომ ნატო ძოღა და უსაფრთხოების გარანტი არავისთვისაა. არ არსებობს ძველანა, რომელიც ნატო შევიდა და იმ სიფხვრიდემ დაინსაღებურა. ნატო ანადგურებს ქრებს, სახელმწიფოებსა და ეს იცის ქართველთა უმრავლესობამ“.

დება ის, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ და „ქართული ოცნება“ ერთი გუნდია. ერთი გუნდია თუნდაც იმიტომ, რომ ნინა ხელილსუფლებების ზონდერები, გიორგი ონიანის მსგავსი ადამიანები, მისი მეგობრები და თანაზონდერები დღეს „ოცნების“ გუნდში მონაწილე პოზიციებზე არიან, პარლამენტში სხედან, სოლიდურ ხელფასებს იღებენ და მომენტს ელოდებიან იმისთვის, რომ დაგროვილი ბოღმა ისევ იმ ადამიანებზე გადმოანთხონ, რომლებიც დღემდე გაიძახიან, რომ ხელისუფლება ამ მიმართულებით ცოდავს.

«ქართული ოცნება» იგივე «ნახეობრაობა» სხვა სახელად და გვარად»

საერთაშორისო მოძრაობა „კომიტეტი — 2017“-ის დამფუძნებელი, ომის ვეტერანი, თელაველი ივანე ბუჩუქური და კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის პროფესორი თამარ კიკნაძე ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებზე გვესაუბრებიან.

„ქვეყნის 80% თურქების, არაბების, ირანელების მიერ რომ არის ოკუპირებული და ქართველი სტუმარებით სავსე, ის ნორმალური, ის სავსებით ნორმალური, ის ნორმალური“

ანადგურებს ერებს, სახელმწიფოებს და ეს იცის ქართველთა უმრავლესობამ. ქართველი ერის ისტორიული არჩევანი ნატო არ არის. ქართველი ერთი ფიქრობს, რომ ჩვენი გზა არის ილინასა და ერეკლე მეფის გზა. ქართველი თავმჯდომარე რუსეთთან ერთმონაზონად რუსეთთან ექებდა და ასე იქნება ყოველთვის. მართალია, დღეს თითქოს გვჯავნებინა ანტიქართული ძალებისგან დაფინანსებული პოლიტიკოსები, მაგრამ ყველაფერი თავის ადგილზე დგება და იმ დღესაც მოვეწონებით, როცა სიმშვიდე დაიხადებოდეს.

რუსეთისგან მტრის ხატი შექმნეს, მაგრამ, თუ ყველაფერს გავანალიზებთ და ვისაუბრებთ ორ ქვეყანას შორის არსებულ პრობლემებზე, მაშინ დავიინახავთ, რომ პრობლემა ჩვენში უფროა.

ერთპოლუსიანი სამყარო ინგრევა, ახალი მსოფლიო წესრიგი მყარდება და პროცესი მტკიცდებოდა. ასე გაგრძელდება, სანამ დიდი მოთამაშეები ურთიერთობებს არ მოავარდენენ. ჩვენ კუნთების თამაშის მომსწრეები ვართ, მაგრამ ომში ეს არ გადამიზრდება, უფრო იქით წავლენ, რომ მოილაპარაკებენ.

სიმართლე გითხრათ, იმედი გვქონდა, რომ ხელისუფლება გააკეთებდა ბილდებოდა, იმის მიუხედავად, რომ პენსიების მომატება არ გაითვალისწინა მიმდინარე და მომავალ წელს, იმას მაინც იზამდა, რომ პრემიადანამატებდა და წარმომადგენლობით ხარჯებს შეამცირებდა, ხოლო ინფრასტრუქტურულ პროექტებზე მეტს დახარჯავდა, მაგრამ მიმდინარე წელს მთავრობის მთავარი ინიციატივა შავი ჯიპებიდან თეთრებზე გადაჯდომვაა. ავტოპარკის განახლება ყველა სტრუქტურის მილიონობით ლარი დაუჯდება და ეს მაშინ, როცა უფასო სასაბალოებში უზარმაზარი რიგები და კვების რაციონიც დღითიდღე უარესდება. დიას, უარესდება, რადგან ყველა ამბობს, რომ ამ მიმართულებით დაფინანსება შემცირდა. უფასო სასაბალოებს ვინ ჩივის, კვების რაციონი საბავშვო ბაღებშიც შეიკვეცა.

არაფერი შეცვლილა საშინაო და საგარეო პოლიტიკაში, სოციალურ და ეკონომიკურ სფეროში; შეიცვალა მხოლოდ ის, რომ ნინა ხელილსუფლებების მიმართველობის პერიოდში აშინებდნენ ხალხს, ახლა კი ამომიღებენ.

გარშავის ხელშეკრულება შექმნა ნატოს აგრესიის შესაძლებლობა. ვარშავის ხელშეკრულება აღარ არსებობს, ამიტომ ნატოც გასაუქმებელია, მით უმეტეს, რომ მოლაპარაკებაც ასეთი იყო.

„უნდა ჩატარდეს თუ არა რეფერენდუმი საკითხზე: გვინდა თუ არა ნატო?“

„უპირატესოდ უნდა ჩატარდეს, უნდა მოვთხოვოთ და ვაიძულოთ ხელისუფლება, ჩაატაროს რეფერენდუმი, ოღონდ ისე კი არა, როგორც სანაპიროში ჩაატარა, გაყალბების უფლება არ უნდა მიეცეთ და დავინახავთ სინამდვილში, რა სურს ხალხს. არც ერთი საღად მოაზროვნე ადამიანი ნატოში განუერთებს მხარს არ დაუჭერს. ქართველმა იცის, რომ იდენტობას დაკარგავს ნატოში შესვლით და ამიტომ არასოდეს დაუჭერს მხარს ალიანსის წევრობას, რა თქმა უნდა, თუ ჰქონდა. როგორ შეიძლება მხარი დაუჭიროს შენი ქვეყნის შესვლას იმ ორგანიზაციაში, რომელმაც ნახევარი მსოფლიო გაანადგურა? ეს ორგანიზაცია ხომ ნგრევისთვის არის შექმნილი და არა შენებისთვის. დადგება დრო და ნატოს მესვეურებს მოუწევთ პასუხისმგებლობა ყველაფერზე, რაც ჩაიდინეს.“

„ამინებენ რუსებს და არ იხიან, რომ მათი მოვალეობა, ბინება კი არა, ურთიერთობის მოგვარებაა.“

საქართველოსა და რუსეთს შორის ომი არ ყოფილა, ეს იყო ომი დასავლეთსა და რუსეთს შორის, რომელიც ჩვენს ტერიტორიაზე მოხდა და ჩვენ გავიჭყლიტეთ. სირია არ არის შორს, ამიტომ დიდი სიფრთხილე გვმართებს. ხელისუფლების მთავარი ამოცანაა, მოსახლეობას სიმშვიდე შეუნარჩუნოს, არ ჩაერიოს იმ პროცესებში, რომელიც მას არ ეხება. დიდი სახელმწიფოები ყოველ-

თვის დასხდებიან მოლაპარაკების მაგიდასთან, პატივსაცემი ქვეყნები კი ზარალდებიან. — ხელისუფლებას იმედი აქვს, რომ ამა წლის ივლისში ნატოს სამიტზე ალიანსში ჩვენი განუერთების საკითხი აქტიურად დადგება... — არა მგონია, საკითხი ასე პრინციპულად დადგეს, რადგან დასავლელმა „პარტნიორებმა“ იცინა, რომ ქართველს ნატოში შესვლას საფრთხე მოჰყვება და რთული პროცესიც არის. დასავლეთი საქართველოს ნატოში მიღებას არასოდეს დათანხმდება, რადგან, ეს რომ სურდეს, მაკედონიასათვის ადვილად მიგვიღებდა. მაკედონიაში იყო კორუფციაში ჩაფლული მთავრობა, არ იყო დემოკრატია, რუსეთის ხელში იყო დიდი ქონება, მაგრამ მაინც მიიღეს ნატოში. რუსეთის ხელისუფლებას ამაზე არ ჰქონია რეაქცია, მხოლოდ განცხადებებით შემოიფარგლებოდა, საქართველოს მიმართ კი ვითარება უფრო რთულია.

«არ ვარ მომხრე, რომ დასავლეთთან ურთიერთობები გავსწიფოთ, მაგრამ ის, რომ ქართველებს სურს, რომის პაპმა მათი კათოლიკეები იყვნენ, მიუღებელია. იყო დასავლეთთან და ამ დროს შენი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი, თითქმის მილიონი ქართველი, რუსეთში ცხოვრობდა, იქიდან ირანელებს შენი ქვეყნის ბიუჯეტი და ყველაფერი ურთიერთობის წყაბატად ასეთ ქვეყანასთან, ნაკრძალად»

მოამზადა კაპა დასავლეთში

„დღეს ჩვენ, ფაქტობრივად, ვცხოვრობთ რეალობაში, როცა ეროვნულ-მართლმადიდებლურ ძალებს ყველანაირი პერსპექტივა წართმეული აქვთ პოლიტიკაში. შესაბამისად, ჩვენ არ გვყავს ხელისუფლება და ყოველი არჩევნები არის გარკვეული უცხო ძალების მიერ საკუთარი მარიონეტის დანიშვნის პროცედურა“.

მამა გურამი (გამცემლიძე):

ყოველი არჩევნები არის უცხო ძალების მიერ საკუთარი მარიონეტის დანიშვნის პროცედურა, თორემ როგორ უნდა გადავდარს ვინავე გარყვნილებს დაქანონებაზე საუბარს?!

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ რამდენიმე დღის წინათ ერთ-ერთ ბრიფინგზე განაცხადა, რომ მისთვის მიუღებელია ფსევდოლიბერალური ძალები, რომლებიც ებრძვიან ქართულ ეროვნულ თვითმყოფადობას, ტრადიციებს, ეკლესიას და, ასევე, შესაბამის ღირებულებებს ამერიკის შეერთებულ შტატებში. კობახიძის შეფასებით, ამ ბრძოლას არაფერი აქვს საერთო ლიბერალიზმთან, როგორც იდეოლოგიასთან, და ნამდვილ ლიბერალურ ღირებულებებთან, ამ სიტყვის კლასიკური გაგებით: „ჩვენ ვეყრდნობით ისეთ ფასეულობებს, როგორცაა დემოკრატია, სამართლებრივი სახელმწიფო, ადამიანის უფლებების განუხრელი დაცვა, ზოგადად, სამართლიანობა, თანასწორობა და შემწყნარებლობა. ჩვენთვის მიუღებელია ფსევდოლიბერალიზმი და ის ძალები, რომლებიც უპირისპირდებიან ჩვენს ეროვნულ თვითმყოფადობას, ტრადიციებსა და ქართულ ეკლესიას და რომლებიც ასევე უპირისპირდებიან შესაბამის ღირებულებებს აშშ-ში...“

ის რიტორიკა კარდინალურად იცვლება. მაგალითად, რამდენიმე დღის წინათ პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ განაცხადა, რომ მისთვის მიუღებელია ფსევდოლიბერალური ძალები, რომლებიც ებრძვიან ეროვნულ თვითმყოფადობას, ტრადიციებს, ეკლესიას და ა.შ. თქვენი აზრით, რა არის საჭირო იმისთვის, რომ დასავლეთში მიმდინარე გარდაქმნების პარალელურად საქართველოში ისევე იმავე „ლიბერალურმა“ ძალებმა არ მოიგონ ახალი კონიუქტურის შესაბამისი პოლიტიკური მანკა?

— მე ცოტა სხვანაირად ვუყურებ ამ ყველაფერს და აი რას ვგულისხმობ: რა ძალა უნდა მოვიდეს ამერიკის შე-

კომანიას დაქანონება და მზად ხარ, წარმოგიჩინებ სრული თავისუფლება მისცე, სოლო სოლო მისა და სხვა ათასგვარ გარყვნილებას ნორმად გამოაცხადებ, მერა რა პირით უნდა თქვა, რომ შენთვის მიუღებელია ფსევდოლიბერალური ძალები, რომლებიც ებრძვიან ეროვნულ თვითმყოფადობას, ტრადიციებს, ეკლესიას და ა.შ. თქვენი აზრით, რა არის საჭირო იმისთვის, რომ დასავლეთში მიმდინარე გარდაქმნების პარალელურად საქართველოში ისევე იმავე „ლიბერალურმა“ ძალებმა არ მოიგონ ახალი კონიუქტურის შესაბამისი პოლიტიკური მანკა?

ლოგია, ამის ნათელი მაგალითია ჩვენი ისტორია — როდესაც ხელისუფლებაში მოდიოდნენ მართლმადიდებლურად მოაზროვნე ძალები, ქვეყანა იყო ძლიერი და მტრულად განწყობილ ქვეყნებს პასუხს სცემდნენ, ხოლო როდესაც მართლმადიდებლობა სუსტდებოდა, გარე ძალები თავს წამოჰყოფდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად, ისე, როგორც დღეს — ყველა ჩვენ გვჩაგრავს და ხმის ბამცეში არაპინნა.

— მოდი, ასე მივუდგეთ საკითხს: დღეს საქართველოს მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი მართლმადიდებელია, ეკლესია და საპატრიარქო ყველაზე ავტორიტეტული ინსტიტუტია. რა უშლით ხელს რეალურად მართლმადიდებლური

ქცევა წართმეული აქვთ პოლიტიკაში. შესაბამისად, ჩვენ არ გვყავს ხელისუფლება და ყოველი არჩევნები არის გარკვეული უცხო ძალების მიერ საკუთარი მარიონეტის დანიშვნის პროცედურა.

რაც შეეხება ცვლილებებს, სამწუხაროდ, დღეს ჩვენი საზოგადოება არ არის ისე ძლიერი არც სულიერებით, არც რწმენით, არც სხვა თვალსაზრისით, რომ ეს რეალობა საფუძვლიანად შეცვალოს. მართალია, უმეტესობა მართლმადიდებელია, მაგრამ ეს, როგორც ჩანს, მხოლოდ გარეგნულად. მართლმადიდებლობა არ არის მხოლოდ პირველის გადაწერა და სახლში ჯდომა. მართლმადიდებლობა, უწინარესად, არის თავგანწირვა ქრისტესთვის, სამშობლოსთვისა და მოყვასისთვის. აი, ასეთი მართლმადიდებლები რომ აღარ ვართ, იმიტომ ხდება ეს ყველაფერი. ასე რომ, ღმერთმა ჩვენთვის დაუშვა ისეთი ხელისუფლება, როგორსაც ვიმსახურებთ...

— მებრძოლი (სულიერად) მართლმადიდებლები რომ არ ვართ, ამის შედეგი ხომ არ არის ისიც, რომ „სახალხო დამცველი“ უკვე ერთი და იმავე სექსის პირებს შორის ქორწინებაზე ალაპარაკდა?

— რა თქმა უნდა, მართლმადიდებლები რომ არ ვართ, ამის ბრალია ყველაფერი, თორემ როგორ უნდა ბედავდნენ ვინმე გარყვნილების დაკანონებაზე საუბარს?!

სახალხო დამცველს რაც შეეხება, არ ვიცი, ვინაა, მაგრამ ჯანმრთელი რომ არ არის, ფაქტია. ასეთი ადამიანებს სულიერი მკურნალობა სჭირდებათ, მკურნალობა კი დევამთვრის, პირველ რიგში, არის ის, რომ მოვიდნენ ეკლესიაში, დაამსოფლონ და მოიხსიან. საერთოდ, ეს პროცესები, რაც დღეს მოდის, არის იმის შედეგი, რომ თავის დროზე ნაციონალურმა გაუფიქრებელმა ყველაფერი სააკაშვილის რეჟიმმა თავდაპირველად რაღაც რაღაცების მოსინჯვა დაიწყო, მერე მიხვდა, რომ ამ საზოგადოებაში მეტი გაბედავი შეიძლება და ბოლოს საერთოდ გაუქმდა მისი მართლმადიდებლობის დაკანონება სახელმწიფოს დაკანონებას დასაბუთებლად. მეტიც, ზოგი პირდაპირ აცხადებდა, რომ „ცივილიზებული სამყარო“ მთელი ძალიან მძიმეა მისი დამარცხების კენ უნდა მიმართოს. აი, ეს ყველაფერი ახდენს, რა თქმა უნდა, ძალიან დიდ გავლენას ახდენს ჩვენ, ფაქტობრივად, ვცხოვრობთ რეალურად, როცა ეროვნულ-მართლმადიდებლური ცნობიერების ხელისუფლება. საერთოდ, როგორ უნდა იყოს ჩვენი იდეო-

«კახი რომ ერთ დღეს «ანტიდისკრიმინაციულ» კანონს ტაშს დაუკრავს, გაიშვება და იტყვი: ეს არის ჩვენი ისტორიული არჩევანი, ნაკომანიას დაქანონება და მზად ხარ, ნაკომოვანებას სრული თავისუფლება მისცე, სოლო სოლო მისა და სხვა ათასგვარ გარყვნილებას ნორმად გამოაცხადებ, მერა რა პირით უნდა თქვა, რომ შენთვის მიუღებელია ფსევდოლიბერალური ძალები, რომლებიც ებრძვიან ეროვნულ თვითმყოფადობას, ტრადიციებს, ეკლესიას და ა.შ. თქვენი აზრით, რა არის საჭირო იმისთვის, რომ დასავლეთში მიმდინარე გარდაქმნების პარალელურად საქართველოში ისევე იმავე „ლიბერალურმა“ ძალებმა არ მოიგონ ახალი კონიუქტურის შესაბამისი პოლიტიკური მანკა?»

ერთებულ შტატების სათავეში, ევროპის ქვეყნებში და, საერთოდ, ყველგან, ჩვენთვის ეს არ იქნება ისეთივე ცვლილება, როგორც იმ ქვეყნისთვის. საქართველოსთვის ანტილიბერალიზმი და ევროპაში ყოველთვის დარჩება ჩვეულებრივ პოლიტიკურ მანკად, რომლის დამოკიდებულებასაც ჩვენ მართლმადიდებლური ცნობიერების ამაღლების პროცესი, არაა მხოლოდ ეროვნული, სხვა თვალსაზრისითაც იგივე მდგომარეობაა, გნებავთ ეკონომიკური, პოლიტიკური... პირდაპირ შემოძლია, ვთქვა, რომ ეს არის გარე ძალების მიერ დანიშნული ყოველდღე უსუსური ხელი-სუფლება. მათი შემყურე, გინჩინდება კაცს კითხვა: ჰყავს კი ქვეყანას, საერთოდ, პოლიტიკური ხელმძღვანელები?

— იმის ფონზე, რაც ევროპის ქვეყნებში ხდება, გვუფლებს, რომ ადინიზმული, როგორც პოლიტიკური იდეოლოგიის, კრახს და ნაციონალიზმის აღმავლობას, საქართველოში ხელისუფლებ-

არ იან ჩვეულებრივი იაფფასიანი მედროვნები, დასჭირდებოდათ — „ლიბერალიზმი“ არიან, დასჭირდებოდათ — ანტილიბერალიზმი, თუმცა კიდევ ვიმეორებ: ის ძალები, რომლებსაც ანტილიბერალიზმი უწოდებდა და დღეს დასავლეთში ძლიერდებიან, საქართველოსთვის არ არის და არც შეიძლება აღქმული იქნას, როგორც ერთგვარი სხვა. ისინი თუ რამეს შეცვლიან, შეცვლიან თავიანთ ქვეყნებში, მაგრამ ჩვენთვის ეს არ იქნება და ვერც იქნება ეროვნული ცნობიერების ამაღლების პროცესი. ჩემთვის რეალური ეროვნული პოლიტიკა არის ის, რომ ეკლესია და სახელმწიფო მოქმედებდნენ შეთანხმებულად და ქვეყნის სათავეში იყვნენ მართლმადიდებლურად მოაზროვნე ადამიანები. სხვა გზა, უბრალოდ, არ არსებობს, იმიტომ, რომ ისტორიულად საქართველო ყოველთვის ძლიერდებოდა მაშინ, როცა სათავეში მოდიოდა ქრისტიანი მართლმადიდებლური ცნობიერების ხელისუფლება. საერთოდ, როგორ უნდა იყოს ჩვენი იდეო-

ლოგია, ამის ნათელი მაგალითია ჩვენი ისტორია — როდესაც ხელისუფლებაში მოდიოდნენ მართლმადიდებლურად მოაზროვნე ძალები, ქვეყანა იყო ძლიერი და მტრულად განწყობილ ქვეყნებს პასუხს სცემდნენ, ხოლო როდესაც მართლმადიდებლობა სუსტდებოდა, გარე ძალები თავს წამოჰყოფდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად, ისე, როგორც დღეს — ყველა ჩვენ გვჩაგრავს და ხმის ბამცეში არაპინნა.

კობახიძის განმარტებით, საქართველოში აუცილებლად გაგრძელდება დემოკრატიის განვითარების პროცესი, რაც ქვეყანაში შეუქცევად პროგრესსა და ევროპული სტანდარტის დემოკრატიული სისტემის ჩამოყალიბებას უზრუნველყოფს. შეგახსენებთ, რომ ირაკლი კობახიძე პარლამენტის თავმჯდომარის პოსტზე დანიშვნისთანავე ერთმნიშვნელოვნად უჭერდა მხარს „ლიბერალური ძალების“ მიერ ინიცირებულ ყველა საკანონმდებლო ცვლილებას, რომლებიც „საქართველოში უმცირესობებისთვის“ უფლებების გაზრდის, ნარკოპოლიტიკის „ლიბერალიზაციის“, ეკლესიისა და სამედიცინო დისკრედიტების, ეროვნული ფასეულობების შეურაცხყოფის, საზოგადოების უმრავლესობის წინააღმდეგელობის და მხოლოდ მცირე ჯგუფების ინტერესების დაცვისკენ იყო მიმართული, თუმცა მას შემდეგ, რაც დასავლეთის პოლიტიკურ სპექტრში „ლიბერალური“ ფლანგის პოზიციები მნიშვნელოვნად შესუსტდა და პარალელურად ნაციონალისტური ძალების გაძლიერების პროცესი დაიწყო, „ქართული ოცნების“ მალარჩინოსების რიტორიკა კარდინალურად შეიცვალა. როგორც ჩანს, ხელისუფლების მალე ეშვება მართლმადიდებლური „სუბიექტები ახალ დასავლურ იდეოლოგიურ-პოლიტიკურ რეალობასთან ადაპტირების ცდილობენ და „ეროვნულ ფასეულობებზე ორიენტირებით“, რაც, ფაქტობრივად, თავიანთი პოლიტიკური წარსულის უარყოფას ნიშნავს, გარკვეულ პლაცდარმს იქმნიან. რა შეიძლება გააკეთოს საზოგადოებამ, რომ აღნიშნულ პროცესსა და მცდელობებს ადეკვატური შეფასება მიეცეს, რა არის რეალურად ეროვნული პოლიტიკა და რამ-

„კერატინოვილს ლოგინში, ბალიშის ძველ ვუპოვით
„ვალტარის“ მარკის პისტოლეტი საბრძოლო მდგომარეობაში,
8 საბრძოლო ვაზნით. მაღალი რანგის მღვდელმთავრის
სახლში პისტოლეტის არსებობა თავისთავად მიუთითებს
ამ პიროვნების სახესა და სულიერ განწყობილებაზე.
ასეთი კაცს არავის განკითხვის უფლება არ აქვს“.

**ჯანდასრ
ისტორია**

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საპატრიარქო კარის თაბახები

განვადრძობთ საუბარს გენერალ-მაიორ
მიტროპოლიტის — გაიოზის (ბიძინა კერატინოვილის)
კრიმინალურ საქმიანობაზე გვესაუბრება. თემა
ამჟამადაც ძალიან აქტუალურია. 1970-იანი წლების
ბოლოს პატრიარქისა და საპატრიარქოს წინააღმდეგ
ისევე იბრძოდნენ, როგორც დღეს. ჩანს, პატრიარქის
ტახტისთვის ბრძოლა ახალი ამბავი არ არის,
არც ის არის ახალი, რომ ზოგიერთი
მიტროპოლიტი სახელს უტყვის ეკლესიას.

გაბრძოლება. დანახვისი №12 (436)

როგორ ებრძოდა საქართველოს პატრიარქს მიტროპოლიტი გაიოზი და როგორ ცდილობდა ოქროს ჯვრისა და ზურმუხტების გაყიდვას

მივედით მის ნაყიდ ორსაბრ-
თულიან სახლში, ავედით მხო-
რე სართულზე, ავიყვანეთ მო-
წმენები, კანონის ყველა მოთ-
ხოვნის მაქსიმალურად ვიცავ-
დით.

ვთხოვეთ, გავლო კარი. არ
აღებს. შევატყვე, რომ ამ გა-
კერპებით, წინააღმდეგობის
განევი თუნდა, საკუთარი სიმ-
ტკიცისა და სიმართლის, ჩვე-
ნი კანონდარღვევით მოქმე-
დება დაგვიმტკიცოს, თითქოს
შეურაცხველად ამ უღანა-
შაულო ადამიანს. უნდა ვთქვა,
რომ იმხანად გამოძიებულს
უფლება ჰქონდა, ორდერის
გარეშე, დადგენილების სა-
ფუძველზე გაეჩრია ნების-
მიერი ობიექტი, მაგრამ, ვინა-
იდან ჩვენ საქმე გვქონდა სამ-
ღვდელოების ერთ-ერთ მა-
ღალ იურისტთან, ოპერატიუ-
ლად ვიმოქმედეთ — მოვასწა-
რით და შევიარაღდით ჩრე-
კაზე პროკურორის სანქციით.
კანონი დავიცავით.

რადგან კარი არ გააღო, გა-
ვეცი განკარგულება, ეპოვით
ლოში და შესასვლელი შეენგ-
რიათ.

— გაბედავთ კარის შენგრე-
ვას? — იკითხა მან.

— თქვენ იძულებულს გვხ-
დით, ასე მოვიქცეთ, — ვუპა-
სუხე.

— ისეთი უღმერთობები ხართ,
მართლა მოიქცევით ასე! —
გვიპასუხა მან და კარი გააღო.
ასეთი სიმდიდრე, ამდენი ძვი-
რფასი საეკლესიო ნივთი მან-
ამდე არსად, არც ერთ ეკლესი-
აში არ მინახავს.

ძველ და ახალ ქართულ სა-
ლიტურატურო მწერლობაში,
ასე თუ ისე, ვერკვევი... ბრწყ-
ინვალე ბიბლიოთეკა ჰქონდა,
მაგრამ ძველი ხელნაწერები
იმდენი იყო, რომ საოცრებას
ჰგავდა. მივხვდი, რომ რიგითი
გამომძიებელი, რა მცოდნეც
უნდა ყოფილიყო, ამ რაობის
ტეგს ვერ აღწერდა, შეცდომის
დაშვებისგან დაცული ვერ
ვიქნებოდით, ამიტომ სპეცია-
ლისტები მოვიწვიეთ შესაბა-
მისი სამეცნიერო დაწესებუ-
ლებებიდან და ეკლესიიდან.

კათოლიკოს-პატრიარქმა
გამოგზავნა, თუ კარგად მახ-
სოვს, დიდუბის ეკლესიის წი-
ნამღვარე, ეპისკოპოსი **გიორ-
გი დონდაძე**, რომელიც
ჩხრეკისას იქ იჯდა. საპატრი-
არქოდან გამოგზავნეს (გვარი,
სამწუხაროდ, დამავიწყდა) მან-
გლისის ეპარქიიდან სამღვდე-
ლო პირი, რომელიც ამჟამად,
მგონი, ქაშუეთის ეკლესიაში
უნდა იყოს, ძალიან განათლე-
ბული და კარგი პიროვნებაა.

გამოძიება მიჰყავდა **ლე-
ვან ბუაძის**, ბრწყინვალე
პროფესორი.

სწორედ ლევანმა მითხრა,
როცა ხელოვნების მუზეუმი-

დან მოწვეული სპეციალისტე-
ბი აქაურ ბიბლიოთეკას აღ-
წერდნენ, ერთმა წამოიძახა:
ვაიმე, ბაბუაჩემის წიგნებია!
განსვენებული კათალიკოს-
პატრიარქ **კალისტრატის**
შვილიშვილი ყოფილა იმ ჯგუ-
ფში და თავისი თვალით უნა-
ხავს წიგნები ბაბუამისის ფაქ-
სიმილეთი.

ვნახეთ უნიკალური ხატები,
მათ შორის, უკვე ნახსენები
ტიხვინის ღვთისმშობლის ხა-
ტი, აგრეთვე, ფიცარზე დანე-
რილი ძველი ქართული ხატი.
ორივე ამჟამად საპატრიარ-
ქოში უნდა ინახებოდეს.

**კერატინოვილს ლოგინ-
ში, ბალიშის ძველ ვუპო-
ვით „ვალტარის“ მარკის
პისტოლეტი საბრძოლო
მდგომარეობაში, 8 საბრ-
ძოლო ვაზნით. მაღალი
რანგის მღვდელმთავრის
სახლში პისტოლეტის არ-
სებობა თავისთავად მიუ-
თითებს ამ პიროვნების
სახესა და სულიერ გან-
წყობილებაზე. ასეთი კაცს
არავის განკითხვის უფ-
ლება არ აქვს.**

გაიოზ კერატინოვილი, რა
თქმა უნდა, დავაპატიმრეთ.

ახლა ცოტა უკან დავბრუნ-
დები: 1974 თუ 1975 წელს სა-
პატრიარქო გაქურდეს. ამის
თაობაზე განცხადება შევიდა
მაშინდელ კიროვის რაიონის
პროკურატურაში. ამ პერიოდ-
ში რაიონის პროკურორის თა-
ნაშემწე იყო ყოფილი საგანგებო
საქმეთა გამომძიებელი **ლა-
ვითი ძორიძე** — დიდი პროფე-
სიონალი და პატრიოტი კაცი,
განათლებული, წერდა ბრწყინ-
ვალედ, ისე, რომ ნებისმიერ
ლიტერატორს შეშურდებოდა.

**ღავითი ძორიძე, რა თქმა
უნდა, ძურდოვის საქმეს
გამომძიებდა, მაგრამ,
ამასთანავე, იგი დაინტე-
რესა და საპატრიარქოში
შეამხრო ვითარებით და
გაბრძოდა, რომ საპატრი-
არქოში ძორიძის ინვეს-
ტირება იქნებოდა, წინააღ-
მდელობაში არ ჩატარებუ-
ლად. უპირისპიროდ, საბრ-
ძოლო, სპეციალური ნივთები,
ხელნაწერები, წიგნები
აბსოლუტურად უპატრო-
ნოდ იყო მიგდებული,
არავინ იცოდა, სად რა
იყო. ძორიძე სუფიქსად.**

ვისაც რა უნდოდა, მიჰქონ-
და, სადაც სურდა.

ცნობილია, რომ იმდროინ-
დელი ხელისუფლება დაინტე-
რესებული იყო, ეკლესია, რო-
მელიც თავის იდეურ მონიზა-
ლმდეგესა და მტერს ხედავ-
და, რაც შეიძლება მეტად გახ-
რწინილიყო.

მოკლედ, ძალიან ცუდი სუ-
რათი დაიხატა.

ამ ყველაფრის შესახებ ქო-

მიტროპოლიტი გაიოზი

როგორ ებრძოდა საქართველოს

რიძემ მოხსენებითი ბარათი
დაწერა. მოხსენებით ბარათში
აღწერილი იყო საპატრიარქო-
ში გამეფებული უბედურება.

ეს ხდებოდა **ილია შიოლ-
აშვილის** გაპატრიარქებამ-
დე და წლების განმავლობაში
გრძელდებოდა.

დავით ქორიძემ გაამრავლა
მოხსენებითი ბარათი, ერთი
ბარი პარტიის ცენტრალური
კომიტეტის შესაბამის განყო-
ფლებაში მიიტანა, ასევე
მთავრობაში, სხვა ინსტანცი-
ებშიც, ერთი ვგზემპლარი კი
დაიტოვა.

— **რა რეაქცია მოჰყვა ქო-
რიძის მოხსენებითი ბარათი?**
— გადის გარკვეული დრო
და რადიოსადგური „თავისუ-
ფლება“ მიუხედავად იწყებს
ამ მოხსენებითი ბარათის კი-
თხვას. ბატონი დავითის ნაწე-
რი ისეთი მოცულობითი იყო,
რომ „თავისუფლება“ მას გა-
დაცემდა მთელი ციკლი მი-
უძღვნა. რამდენიმე დღის გან-
მავლობაში გრძელდებოდა ამ
მასალის კითხვა.

ამით, რასაკვირველია, საქ-
ართველოს სახელმწიფო უშიშ-
როების კომიტეტი დაინტერეს-
და, რომლის თავმჯდომარე გე-
ნერალი **ალექსი ინაური** იყო.

ამ დროს ჩვენ ჩვენი საქმე-
ებით ვიყავით დაკავებული და
ამ სკანდალთან არავითარი
შეხება არ გვქონდა. პოლიტი-
კიდან ძალიან შორს ვიყავით,
არც ვერუდით, არც არავინ
გვაკლებდა ამ პროფილის
საქმეებს. ჩვენი საქმე იყო გამ-
ტაცებლები, ქურდები და ათა-
სი სხვა უბედურება.

სახელმწიფო უშიშროების
კომიტეტმა გააკვირა, რომ და-
ვით ქორიძის მოხსენებითი ბა-
რათი უცხოეთს გადასცა
ზვიად გამსახურდიამ.
ყველაფერი ზუსტად დაადგი-
ნეს და ზვიად გამსახურდია
მთავრად კონსტანტინთან ერ-
თად დააპატიმრეს. დაიჭირეს
ვიქტორ რეზინაძემ, მაგ-

რამ მალევე გაათავისუფლეს.
უშიშროებამ დავით ქორი-
ძეც დააკითხა. მან თქვა, რომ,
ოფიციალური ინსტანციების
გარდა, თავისი მოხსენებითი
ბარათი არავისთვის გადაუ-
ცია. მას შემდეგ, რაც კერატ-
ინოვილის საქმის გამოძიება
დაიწყეთ და მისი მასალებიც
დაგვჭირდა, გამოვიძახე ბა-
ტონი დავითი, ველაპარაკე და
დამიდასტურა, რომ ზვიად
გამსახურდიამ როგორც
შეძლო აღნიშნული დოკუმენ-
ტის პარტიის ცენტრალური
კომიტეტიდან გატანა.

ამ ფაქტზე, თავის დროზე,
შემომხება ჩაუტარებიათ, მაგ-
რამ როგორ დამთავრდა, არ ვი-
ცი. გამსახურდიას, როგორც
ჩემთვისაც ცნობილი, განუცხა-
დებია, რომ დოკუმენტები ცე-
კადან თვითონ წამოიღო.

ქორიძე ამბობდა, მოხსენე-
ბითი ბარათი ცენტრალურ
კომიტეტში რომ მივიტანე,
გამსახურდია იმ განცხადებ-
ებაში იჯდა.

ეს ყველაფერი შემდეგ გავი-
გეთ, თორემ იმხანად მხოლოდ
ის ვიცოდით, რომ გამსახურ-
დია და კოსტავა ანტისაბჭოთა
საქმიანობისთვის დაიჭირეს.
სხვათა შორის, მაშინ არც ის
ვიცოდით, არსებობდა თუ არა
ვინმე გაიოზ კერატინოვილი,
არც გვანიტერესებდა.

გამსახურდია-კოსტავას სა-
ქმის გამოძიება დავალეული
ჰქონდა სახელმწიფო უშიშ-
როების კომიტეტის თანამშ-
რომელი **ზინარტ სხვანიას**,
რომელიც არაჩვეულებრივი
პიროვნება, განათლებული
ადამიანი გახლდათ.

ქორიძის მოხსენებაში პირ-
დაპირ იყო ნათქვამი, რომ სა-
პატრიარქოში არსებული ქაო-
სი და განუკითხაობა კეტარ-
ინოვილის ბრალი იყო. უშიშრო-
ება კი ამტკიცებდა, კეტარი-
ნოვილი არაფერ შუაშია, ხოლო
ის მასალები, რომლებიც გამ-
სახურდიამ რადიოსადგურ

— როდის მერე შენყვიტა
მილიციამ უშიშროების პატი-
ვისცემა, მოაშორეთ ყველანი,
— განუცხადებია ალექსი ნი-
კოლაევიც.

ჩემსა და **ნარილაშვილ-
ის** თავზე შავი ღრუბელი და-
იგრაგნა. ცხადია, რომ ეს საქ-
მე პარტიის თბილისის საქლ-
აქო კომიტეტს მოხსენდა. იმ-
ხანად პირველი მდივანი იყო
თენგიზ მენთეშაშვილი,
რომელიც გადაგვეფარა, დაგ-
ვიცვა და პირდაპირ განაცხა-
და: ბიჭებო თუ ეს საქმე გაა-
კეთეს, კარგად უმუშავიათო.

თენგიზ მენთეშაშვილი კი
საქართველოს კომპარტიის
ცენტრალური კომიტეტის პი-
რველი მდივანი, **ედუარდ
შევერიძის**, უახლოესი
მეგობარი იყო.

თენგიზ მენთეშაშვილი რომ
არა, ჩვენი სახსენებელი არ იქ-
ნებოდა.

ამ ისტორიას საინტერესო
გაგრძელება აქვს.
გამოძიება გრძელდება.
ერთ დღეს ტელეფონმა და-
რეკა.

ავიღე ყურმილი და მესმის:
— გამარჯობა, ვახო!
— გაგიმარჯოს, ზიბო, —
ვიცანი ზიბერტ ხაზალიას ხმა.
მეგობრები ვიყავით.

— ერთ ჩვენს ზიარ ძმაკაცს
მინდა დაგალაპარაკო, —
მითხრა მან.

— კარგი, — ვუპასუხე.

— გამარჯობა, ბატონო ვახ-
ტანგ!

— გაგიმარჯოს!
— ზვიადი ვარ, გამსახურ-
დია. უშიშროება რაიმე პრო-
ვოკაციას ხომ არ გეიწყობს?
რა უნდა მეთქვა, ვფუმიდი.
ზვიად გამსახურდია კი განაგ-
რობდა:

— გავიგე, რომ თქვენ დაგი-
ჭირათ ის ნაძირალა კერატინო-
ვილი. როგორც ქართველს,
როგორც ვაჟაკს, როგორც
მავალიშვილს, გთხოვთ, გაქე-
დეთ ეგ მამაძალი (**სიტყვა-
სიტყვით მასხოვს მისი ნათქ-
ვამი**).

დავეთანხმე, რადგან გამო-
ძიება სწორედ აქეთ მიდოდა.
გამსახურდია მოსკოვში გა-
დაიყვანეს და, როგორც შე-
ვითყვე, ცენტრალური ტელე-
ვიზიით გამოსვლისას მის მი-
ერ დანაშაულის აღიარების
საფუძველი იყო ის, რომ უშიშ-
როებამ იგი დაარწმუნა, თით-
ქოს კერატინოვილი ჩვენ დავა-
კავეთ მათი დავალებით და მი-
თითებებით გამსახურდიას
გამართლების მიზნით. ამით
მოიპოვეთ ზვიადის ნდობა,
როგორც ვთქვი, ეს ნდობა შე-
იქნა მისი აღიარებითი გამო-
ვლის საფუძველი.

(გაბრძოლება იმდენად)
ესაუბრა
კაა ნახშიდაშვილი

საქართველოს საზღვრებზე ისეთი „სკვანდიაჰია“, რომ ვინაც უნდა, შეიძლება და გადის. თუმცა არა, ვინაც უნდა, კი შეიძლება, მებრამ მერე არსადაც არ გადის; განსვლით, მხოლოდ ქართველები გადინან და ეს უარყოფითი „საღდო“, კლუს შოგადოების შეცირება და მოკვდავობის მარხვანებლის მომატება ის ფაქტორებია, რომელთა ზემოქმედებითაც მოკლე ხანში ქართველები საქართველოში ეგზოტიკური იმეიათობა ვიქნებით.

აპი მესაიფი
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კახსა კალაქავ, ისეთი რა გაბიჭირდათ, რომ საფოფი ხორსი მიგებანათ და მუიერი ქართველი გავზავბისთვის ნერწყვი არ გაყლაპებინათ?!

გურჯს რა ჰქონდა, ნიგერიელს გაქონდაო...

ყველაფერი ბიძინა ივანიშვილის ზმანებითა თუ სიზმრით დაიწყო...
ქართველ საზოგადოებას უთუოდ ემხრობოდა 2011 წლის ოქტომბრის დანაწიში ბიძინა ივანიშვილის მიერ გამოქვეყნებული წერილი, რომლის ადრესატი ქართველი ერი იყო. იგი მითითებით მოულოდნელად შემოიჭრა ქართულ პოლიტიკაში. წერილი, რომლის ციტირებაზე თავს ვერ დავებ, ასე იწყებოდა — ერთ დღეს გაიშალა ვიდეო, რომელიც აჩვენებდა, რომ საზოგადოებრივი და იმე, წერილის ბოლოს დასრულებული სამშობლოს პოვნას შეჰპირდა ქართველ ხალხს.
ჰოდა, ჩვენც მეტი რა გვინდოდა, 9 წლის განმავლობაში სააკაშვილის ფაშისტურ-სადისტიური რეჟიმის მიერ გათანგულ, ნანამებ-გაუპატიურებულ ხალხს?! „აბა, ამაზე უარესი რაღა უნდა იყოს“, — ვიფიქრებ და ხბოს ალტაცებით შევეგებებ „სამების აღმშენებლის“ პოლიტიკაში მოსვლას...
მართალია, ივანიშვილის ჩახუტება რესპუბლიკურ პარტიასთან ეჭვის საბაბს იძლეოდა, მაგრამ, როგორც ასეთ დროს ხდება ხოლმე, საზოგადოებამ სასურველი რეალობად მიიჩნია და ჩათვალა, რომ „სამშობლოს სიყვარულით გულანთებულ ყველა დროის უდიდეს ქველმოქმედს“ ანტიეროვნულ, ანტიქართულ პარტიასთან პოლიტიკური ფლირტი დასავლეთისთვის თვალის ასახვევად სჭირდებოდა და არჩევნების შემდეგ თავის ადგილზე „მოსვამდა“.
რა თქმა უნდა, არც ეს გაგვხსენებია, რომ სააკაშვილის 9-წლიანი კოშმარის ერთ-ერთი მთავარი დამფინანსებელიც „სამების აღმშენებელი“ ბრძანდებოდა — სწორედ ბიძინა ივანიშვილის მიერ ნაყიდი სპეცტექნიკითა თუ ცრემლმდენი აირებით გვარბევდნენ ნაც-ფაშისტები 7 ნოემბერსა თუ 26 მაისს რუსთაველის გამზირზე, რიყესა თუ პოლიციის სამმართველოსთან...
2012 წლის 1 ოქტომბრის არჩევნებში კი გაიმარჯვა ივანიშვილის „ქართულმა ოცნებამ“, მაგრამ არათუ რესპუბლიკელებს გაეყარა ქორილეული მილიარდერი, არამედ პარლამენტის თავმჯდომარის პოსტით დანაწიებული, პრაქტიკულად, მთელი საკანონმდებლო თუ აღმასრულებელი ხე-

ლისუფლება ქართველთა-ქულე რესპუბლიკელებს ან მათ მონათესავე, ლიბერალური იდეოლოგიის მქონე „თავისუფალ დემოკრატებს“ გადააბარა.
თვითონ კი მოკლე ხანში პრემიერმინისტრის პოსტიდან გადადგა და მის შემცვლელ ირაკლი ღარიბაშვილს „ზედმეტად ქართული“ რიტორიკის გამო რაც მოუვიდა, ესეც კარგად გვახსოვს — კაცი წინა დღეს თავისი მთავრობის წარმატებულ მუშაობასა და სამომავლო გეგმებზე ლაპარაკობდა და მეორე დღეს პრემიერის პოსტიდან გადადგა...
ამ ყველაფრის უკან რომ „პოლიტიკიდან ნასული“ ბიძინა ივანიშვილი იდგა, მტერმაც იცის და მოყვარემაც.
ბიძინა ივანიშვილი პოლიტიკური კარსიდან გადის და, სავარაუდოდ, უკანასკნელად 2016 წლის არჩევნების დროს გამოვიდა და უზრუნველყო პარლამენტის ისეთი შევადგენლობის არჩევა, რომელიც ქვეყნის ნაწილობრივ დასაბრუნებლად მთავრობის მხარეზე იქნებოდა.
თუმცა ეს რბილად არის ნათქვამი, რადგან **ლიბერალი ქმრების საპარლამენტო უმრავლესობას თუ ასევე ლიბერალური ნაციონალური უმცირესობას, ასევე ლიბერალსტ პრეზიდენტსაც დავუმატებთ, გამოდის, რომ საქართველოში ნაწილობრივ დასაბრუნებლად მთავრობის მხარეზე იქნებოდა...**
ეს არცთუ მცირე ისტორიული ექსკურსი იმად დამჭირდა, რომ მკითხველთან ერთად გავიზარო, რაც გვჭირს, სატომ და საიდან გვჭირს... საქართველოში მიგრანტთა უკონტროლო შემოდინებით ქართველთა სოციალურ-ეკონომიკური გენოციდი მიმდინარეობს.
გასული კვირის მთავარი მოვლენა, რომელმაც შეძრა და აღაშფოთა ქართველი საზოგადოების უმრავლესობა, თბილისელებსა და მიგრანტ ხანგებს შორის მომხდარი ჩხუბი შეიქნა. ჩხუბი, რომლის მიზეზი ნიგერიელი სტუდენტი ზანგების თავხედობა იყო და ეს ყველასთვის ცნობილია.
აბა, „რუსთავი 2“ რის „რუსთავი 2“ იქნებოდა, რომ ჯერ იქ, ინციდენტის ადგილას, პირველი არ მისულიყო, შემდეგ კი „დაზარალებული“ მიგრან-

ტები არ მიენვია პირდაპირ ეთერში?!
თუმცა, როგორც ჩანს, არა მხოლოდ ქართველი საზოგადოება ყოფილა აღშფოთებული, არამედ ქვეყნის მმართველი პოლიტიკური ელიტაც, ოღონდ მათი პოზიცია საპირისპიროა.
ხელისუფლებამ **კახსა კალაქის** ინციდენტი გაიზიარა პარლამენტის თავმჯდომარით დანაწიებული, „ქართული ოცნების“ სხვა ლიდერებით, ქალაქის მერიითა და ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარით დამთავრებული, ამხანაგური საფეხბურთო მატჩი გამართა ნიგერიელ სტუდენტებთან სწორედ იმ მოედანზე, რომელზეც ზემოთ ხსენებული ჩხუბი მოხდა.
ეს ღონისძიება ბოდიშის მოხდასა და თავზე ნაცრის ნაყრას უფრო ჰგავდა „შეუგნებელი, ბნელი ქართველების“ საქციელის გამო, რომლებსაც მამაპაპური სტუმარმასპინ-

დობა დაიწყინათ და უმიზეზოდ დარევიან გადამთიელებს.
კახსა კალაქის საფეხბურთო ნაკრებმა ფრედ დამთავებული მატჩიც არ იკმარა და უფრო დიდი ბოდიშის მოსახდელად „ჩაგრული ნიგერიელები“ მატჩის შემდგომ „მესამე ტაიმზე“, ქართულ პურმარილზე მიიწვიეს იქვე, რაღაც ნაგებობაში.
სოციალური ძალეების ვიტად იმცა მწვადავის შევიხინების ანსახველი ვიდეოკადრები, რომლებზეც გულის შემძქრელად ჩანდა, რომორ ჩაბატარს მხიარული ქართველი გავზავბის ცხვირის შამფურზე ასხეული ცხელ-ცხელი მწვადავი — თქვენ ვერ გაშვებთ, მათი ალარ არის სულ და პირადად შენ, კახსა კალაქავ, ისეთი რა

გაბიჭირდათ, რომ საფოფი ხორსი მიგებანათ და მუიერი ქართველი გავზავბისთვის ნერწყვი არ გაყლაპებინათ?!
ამაზე იყო ერთი ვაი-უშველებელი ამტყდარი სოციალურ ქსელში და კიდევ იმაზე, რომ ხელისუფლების ეს ქმედება აპროორი ნიგერიელების გამართლებას ნიშნავდა ინციდენტში, რომლის გამოძიება ჯერ არ დასრულებულა.
თუმცა ჯანდაბას ჩვენი ხელისუფლებაც და მათი მწვადავი — ჩვენ ის ვიკითხოთ, რისი მომასწავებელია ეს ყოველივე.
საზოგადოებას მინდა შევხსენაო კიდევ ერთი ინციდენტი — ალბათ, გასსოვთ ამას წინათ მთავარი მიგრანტი რომორ ურცხვად ნიხლავს მარჯავს მისარტეის მუცლავის ამოსაყოფად. თქვენ კაი ხალხი და პირადად შენ, კახსა კალაქავ, ისეთი რა

და მამა ვიტალის საფლავზე, რის გამოც ყურის-კირვი მოხვდა ადგილობრივი ბიჭებისგან; პატარულსაც გამოუქახეს და მერე რა? თუ არ ვცდები, 100-ლარიანი ჯარიმა აკმარეს პაპისტანელ „სტუმარს“. ეგ იყო და ეგ!
ასეა — კანის ფერი კი არა, მთავარია, მიგრანტი იყო რომელიმე ქვეყნიდან და საქართველოში ყველაფერზე, როგორც იტყვიან, მწვანე გაქვს ანთებული...
ჩვენ რომ იგივე გავაკეთოთ რომელიმე ისლამურ ქვეყანაში, მეჩეთს ნიხლები ვურტყათ და ა.შ., როგორ გგონიათ, პატარულს მოსვლამდე გვაცოცხლებენ?
საქართველოს საზღვრებზე ისეთი „სკვანდიაჰია“, რომ ვინაც უნდა, შეიძლება და გადის. თუმცა არა, ვინაც უნდა, კი შეიძლება, მებრამ მერე არსადაც არ გადის; განსვლით, მხოლოდ ქართველები გადინან და ეს უარყოფითი „საღდო“, კლუს შოგადოების შეცირება და მოკვდავობის მარხვანებლის მომატება ის ფაქტორებია, რომელთა ზემოქმედებითაც მოკლე ხანში ქართველები საქართველოში ეგზოტიკური იმეიათობა ვიქნებით.
ეგ ნიგერიელები, მიგრანტები კი არა, სტუდენტები არიანო...
კი ბატონო, ჩამოვიდნენ და ისწავლონ, მაგრამ უკან რომ აღარ აპირებენ წასვლას, რა ვქნათ?
მერე რაო, — გამომიხტება ვინმე „პრადენიუტი“ ქართველი...
ამას წინათ საფრანგეთის 17 წლამდელთა საფეხბურთო ნაკრები ვიხილე, რომლის უკლებლივ ყველა წევრი (ეროვნული ნაკრებისგან განსხვავებით, სადაც, მართალია, სანთლით, მაგრამ მაინც, ერთ-ერთ თეთრკანიანს ჯერ კიდევ იპოვი) საფრანგეთში დაბადებული შავკანიანია, რომელთა მშობლებიც თავის დროზე სხვადასხვა აფრიკული ქვეყნიდან ჩასული მიგრანტები არიან.
საფერბურთო ნაკრები იქით იყოს და, პარიზში მიხინარე რომ ჩავიყვანო, გამოვდიობულს, თუ ვიფელის კომპი არ დაინახე, თავი საფრანგეთში კი არა, აფრიკაში გეგონება, იმდენი აფრიკელი და აზიელი მიგრანტი დადის ქუჩებში.
ეს დაემართა **ალექსანდრე დიშას, ვიტალის პიუს, პარსკარ მერიმას, შანს დ'არკისა და შარლ დემოლის** მრავალმილიონიან საფრანგეთს და ჩვენ, ერთ მუჭა ქართველებს ხომ საერთოდ ჩავგყლაპავენ „უზრავონოდ“ ჩამოსული მილეთის მიგრანტები?
ჰოდა, მე არ მინდა, რომ საქართველოსაც იგივე დაემართოს.
კარის მეზობლად მყავდა იმერლების ოჯახი, რომლებმაც გაჭირვების გამო გაყიდეს ბინა, საზღვარგარეთ გადაიხვეწნენ და ახლა მათ ბინაში კენიელი ზანგების ოჯახი ცხოვრობს. ჰოდა, თუ ვიფელსა და ფუნკილიორს, ანუ ყოველივე ზემოთ თქმულს იმასაც დაეუმატებ, რომ კენიელების კარის მეზობლობას იმერლების მეზობლობა მერჩინა და ეს არის ფაშოზი, რასიზმი და ქსენოფობია, მაშინ ერთიც ვარ, მეორეც და მესამეც — ნადით და ვისაც გინდათ და სადაც გინდათ, იქ მიივლეთ!
დავით მხვილაძე

ნიინა კაკაბაძე: ვაკრიტიკა ეკლესიასა და პატრიარქს, რადგან ისინი არიან ამ ფარისევლური საზოგადოების შემქმნელები და პატრონები. ჰოდა, ახლა ჩემზე ნუ მოცდებით, მალე ორშაბათია, ბევრი ხარ-კამიჩი გაქვთ შესაჭმელი, ეკლესიის მოწოდებით რომ დაკლავდნენ. თქვენი რწმენა ხომ ამაზე დგას, სამარხვო კატელეზაზე და მერე ხორცის ჭამის დღის მოლოდინზე.

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ალიარებისთვის, როგორც ამას ოპონენტები ამტკიცებენ. სამწუხაროდ, ეს თემა პოლიტიკური მანიპულაციის და ე.წ. შავი პიარის იარაღად არის გამოყენებული, თუმცა, ჩემი ოპონენტებისაგან განსხვავებით, დარწმუნებული ვარ, ნაძალადევის რაიონის ამომრჩეველი ამ ანკესს არ წამოეგება“.

ერთ-ერთი გაზეთისთვის მიცემულ ინტერვიუში კი ჟურნალისტის კითხვაზე — „როგორც კი შევალ პარლამენტში, მაშინვე დავინყებ ერთნაირს-ქესიანთა ქორწინების დაკანონებაზე ლაპარაკს“ — ეს თქვენი ფრაზაა? ასე უპასუხა: „მინდა ყველა ნაძალადეველს ვუთხრა, რომ ეს ყველაფერი ბინძური ტყუილია! შეუძლია, ათ, კიდევ ერთხელ გადახედონ ჩემს ბიოგრაფიას — არასოდეს მიმუშავია უმცირესობის თემებზე. ვიცავდი ბავშვებსა და დევნილებს, მაგრამ არა სექსუალური უმცირესობების უფლებებს“.

ამას ამბობდა ქალბატონი კორძაია პარლამენტის დეპუტატის მანდატის მოპოვებამდე, მაგრამ, როგორც კი შევიდა პარლამენტში, სხვანაირად აჭიკჭიკდა. აი მისი განცხადებები:

„ეს ადამიანის უფლებების სფეროში წინ გადადგმული ნაბიჯია (ლაპარაკია აშშ-ის უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებაზე ლგბტ პირების ქორწინების დაკანონების შესახებ — ნ.კ.)... ეს ყველაფერი მნიშვნელოვანია, რათა ეს პრაქტიკა სათანადოდ იქნეს გააზრებული იმ ქვეყნებში, რომლებიც ამას მტკიცებულად აღიქვამენ. ლგბტ ადამიანები არსებობენ მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში. აქ საკითხი დგას, რამდენად ვალდარებთ ამ ადამიანებს თანასწორებად და რამდენად მიგვაჩნია, რომ მათ ისევე შეუძლიათ ცხოვრება, როგორც ჩვენ. ამიტომაც არის, რომ ვიღაცები წინ არიან ადამიანის უფლებების დაცვის კუთხით, ვიღაცები კი ვართ უკან“ (2015 წელი);

„ჰომოსექსუალობა არც დაავადებაა და არც სისხლის სამართლის დანაშაული, როგორც ბევრ სახელმწიფოში დღემდე ჰგონიათ. ჰომოსექსუალობა არის სექსუალური ორიენტაცია, რომელიც, პიროვნების ავტონომიურობის

ალიარებაზე დაყრდნობით, დაცულია კანონით. სექსუალური ორიენტაციის მიხედვით ადამიანების დისკრიმინაცია დაუშვებელია და მკაცრად უნდა ისჯებოდეს!“ (2015 წელი);

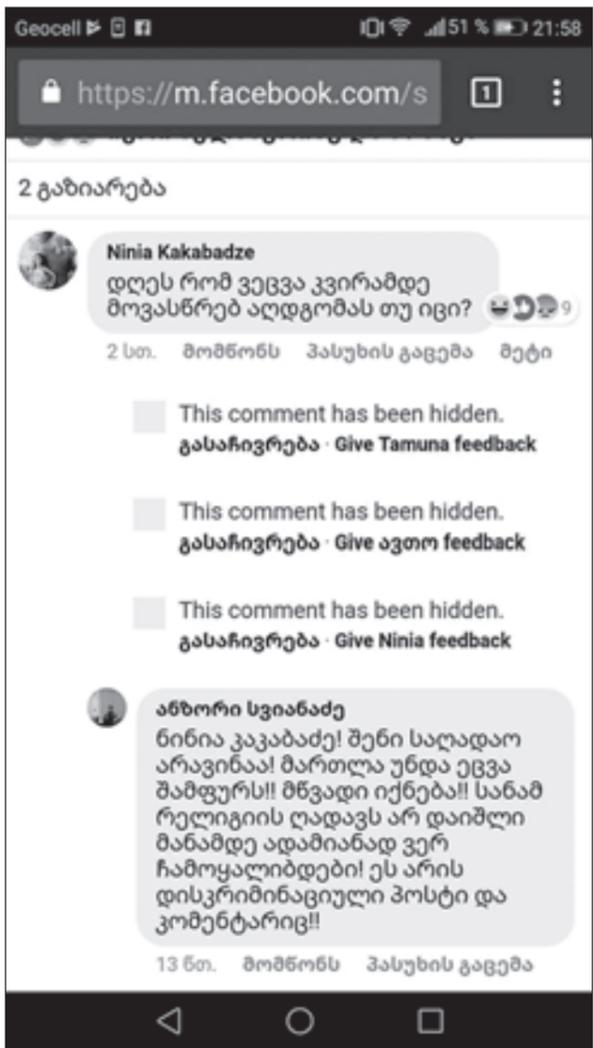
„ყველა თემა, რომელიც თანასწორობას უკავშირდება, კვლავინაა ნაწილობრივ თუნდაც, უნდა იყოს ამ ქვეყანაში აქტუალური, იქნება ეს ქალთა კვლავინაა თუ ლგბტ კვლავინაა (?! — ნ.კ.)... ქალთა მონაწილეობა პოლიტიკაში შესწავლილი მაქვს და ვიცი, როგორ ხდება... ქალთა კვლავინაა რაც შეეხება, ყველა იმ ქვეყანაში, თავის დროზე სადაც თვლიდნენ, რომ ქალს არ სჭირდება ნახალისება, ევროპის ყველა განვითარებულ ქვეყანაში დღეს კვლავინაა არსებობს. ყველაზე მაღალი კვლავინაა ეს არის 40%. 50%-იან კვლავინაა ჯერ ვერ მიაღწია ვერც ერთმა საზოგადოებამ, ამიტომ არის მნიშვნელოვანი დღესაც ამ პროცესის გააქტიურება, მით უფრო საქართველოში, სადაც ქალთა პოლიტიკური ჩართულობის 12%-ს ვერ ვაღწევთ“ (2015 წ.).

ანუ დეპუტატის მანდატის ხელში ჩაგდებად 2 წლის შემდეგ ქალბატონი კორძაია, რომელიც არჩევნებამდე უარყოფდა ლგბტ პირების ლობისტობას, უკვე „ლგბტ კვლავინააზე“ საუბრობდა. როდის ამბობდა სიმართლეს ამჟამად რესპუბლიკური პარტიის პოლიტიკური მდივანი: როცა ცდილობდა, დეპუტატად აერჩიათ, თუ როცა უკვე აირჩიეს?

ეს მკითხველმა განსაჯოს.

ნიინა და მისი ხალი

საქართველოს საპატრიარქოსა და, საერთოდ, მართლმადიდებლობისადმი ცინიკური გამონათქვამებითა და დამოკიდებულებით გამოირჩევა ილიას უნივერსიტეტის ხელმძღვანელისა და მეცნიერების ფაკულტეტის დოქტორანტი და ლექტორი, რადიოსადგურ „ამერიკის ხმის“ კორესპონდენტი, რელიგიური და ეთნიკური უმცირესობების, აგრეთვე, ლგბტ-თა უფლებების დამცველი ნიინა კაკაბაძე, რომელიც რამდენიმე დღის წინათ პარლამენტმა საზოგადოებრივი მაუწყებლის სამეურვეო საბჭოს წევრად დაამტკიცა...

გსმენიათ, ალბათ, გამოთქმა: „ნიინას ხალი ხომ არ გგონია?“, მაგრამ ცოტა თუ იცის ამ ფრაზის ისტორია... XX საუკუნის დასაწყისში, ვორონცოვის მოედანთან ქართველთაგან ნიინა ზარიძის ჰქონია ხალი, რომელიც შესვლა უფასო იყო...აქედან გამოიშინა ნიინა და გადმოვიდა, რომელიც დღეს უფასო აღსანიშნავად ვიყენებთ...

მაგრამ ნიინა კაკაბაძე, ალბათ, უფასოდ ნამდვილად არ ლანძღავს მართლმადიდებლობას; შემთხვევას ხელიდან არ უშვებს, ქართველები რელიგიურ ექსტრემიზმში არ დაადანაშაულოს, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის მიმართ შხამი არ გადმოანთხიოს და „დაჩაგრული“ სექსუალური უმცირესობების უფლებებზე არ ილაპარაკოს.

აი ამონარიდი ნიინა კაკაბაძის 2013 წლის „კვირის აზრებიდან“ (სტილი დაცულია): „რელიგიური გრძობების შეურაცხყოფის წინააღმდეგ მიმართული კანონპროექტი დღესდღეობით იმის უდიდესი საშიშროებაა, რომელმაც მომავალში შესაძლებელია მორჩილ, დამორბეულ მასად გვაქციოს, რადგან რეგულა-

ციებს ის ბურუსით მოცული წარსულის მქონე მღვდლები დაგვიწესებენ, რომლებიც არაა მათი მრველის წევრებს არ აძლევენ უფლებას, არამედ თავად არ ან ვერ კითხულობენ სახარებას ზედმეტი ცოდნისგან თავდასაცავად, რომელნიც დავიწყებული ვიყავით, რომ ჰომოსექსუალური საშიშროება საზოგადოებისთვის, ამ საზოგადოებაში კი გააღვივებენ შუღლს და სიძულვილის ნაცვლად სიყვარულისა, დაგვწყვილიან და დაგვემუქრებინან, რომ ზედმეტი აზროვნებისთვის ღმერთი დაგვსჯის“.

რელიგიური გრძობების შეურაცხყოფის წინააღმდეგ მიმართული კანონპროექტი, რომელსაც ნიინა კაკაბაძე გამოხატვის თავისუფლების შეზღუდვად მიიჩნევდა, მისი და მისწრაფების, ძირითადად, „ნაციონალური მოძრაობისა“ და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენელთა ძალისხმევით ჩაეკრძალა.

ანტიდისკრიმინაციული კანონზე კი, რომელიც საქართველოს ლგბტ-ზაციის გზაზე გადადგმული ნაბიჯია, ქალბატონ ნიინას კრინტი არ დაუძრავს, რადგან ეს, მისი და მის-

ნიინა კაკაბაძე

წარების აზრით, თურმე გამოხატვის თავისუფლება. აი, როგორ აღწერს ნიინა კაკაბაძე პატრიარქის რეზიდენციის მონახულების შემდეგ შთაბეჭდილებებს (სტილი აქაც დაცულია):

„9-10 წლის ვიქნებოდი, ალბათ, ახლობლების ჯვრისწერის შემდეგ, დედაჩემთან ერთად პატრიარქის სახლში (სიონის გვერდით) რომ აღმოვჩნდი. ბუნებრივია, მაშინ ვერაფერი შევნიშნე და პირიქით, დიდი ინტერესით ვთვალიერებდი მის მისაღებ ოთახს, სადაც ყველანი მიგვივიდო, როგორც ჩანს, დედაჩემიც პირველად იყო მასთან სტუმრად, რადგან იმ დღის მერე მახსოვს მისი აღფრთოვნილი საუბარი იმის თაობაზე, რომ პატრიარქი ასეთ სიმდიდრეში არ უნდა ცხოვრობდეს, რომ ოქრო თვალს არ უნდა გჭრიდეს მის ბინაში, რომ ძვირფასი ნივთებით გამოტენილი სახლი არ უნდა ქონდეს და რომ ეს მემშაწრობა და უზენაესობა, ხოდა, მაგალითად, სულ პატარაობიდან რომ მასწავლა ისეთი ჭეშმარიტებები, დღესაც რომ არ იცინა ზრდასრულმა (დაბალ და მაღალჩინოსანმა) რეგვენებმა. მხოლოდ ის კი არა, რომ ძვირფასი ოქროსა და „ხრუსტალის“ ნივთები უზნებობა, არამედ ის, რომ პატრიარქი უზნეო მეშაწინი იყო“.

ეს კი ახლახან, საზოგადოებრივი მაუწყებლის სამეურვეო საბჭოს წევრად არჩევის შემდეგ, გამოაქვეყნა სოციალურ ქსელში:

„ვაკრიტიკებ ეკლესიას და პატრიარქს, რადგან ისინი არიან ამ ფარისევლური საზოგადოების შემქმნელები და პატრონები. ჰოდა, ახლა ჩემზე ნუ მოცდებით, მალე ორშაბათია, ბევრი ხარ-კამიჩი გაქვთ შესაჭმელი, ეკლესიის მოწოდებით რომ დაკლავდნენ. თქვენი რწმენა ხომ ამაზე დგას, სამარხვო კატელეზაზე და მერე ხორცის ჭამის

დღის მოლოდინზე“.

საკითხავია, რატომ სძულს ასე ნიინა კაკაბაძეს ქართველი ერი, რომ მისი სახელი მართლმადიდებელი ეკლესიისადმი დაუფარავი აგრესიულობის სიმბოლოდ იქცა. განა ცოტა ხარვეზია სხვა კონფესიებსა და მათი სასულიერო იერარქების საქციელში, მაგრამ ოდესმე გსმენიათ, ნიინა კაკაბაძეს გაეკრიტიკებინოს, მაგალითად, კათოლიკები, მუსლიმანები, ოუდეველები ან თუნდაც ბაპტიტები?

„დღის რომ ჯვარს ვეცავ, კვირამდე მოვასწრებ ალდომას თუ იცი?“ — ნერდა ნიინა კაკაბაძე თავის დაქალს, თამარ (თამუნა) კორძაიას რესპუბლიკური პარტიის „სახეს“, ალდომის დღესასწაულამდე ორი დღით ადრე. ასეთია ადამიანის „უფლებათა დამცველი“ ნიინა კაკაბაძის შთაბეჭდილებები და ძნელი წარმოსადგენელი არ არის, როგორ მეურვეობას გაუწევს ის საზოგადოებრივ მაუწყებელს.

ასეთ თავბრუდამხვევ ნარმატივას მიაღწიეს ამ ქალბატონებმა, რომლებსთვისაც დასავლეთიდან დაფინანსებულ ანტისახელმწიფოებრივ არასამთავრობოებში „მოღვაწეობა“ კარიერის ტრამპლინიად იქცა. არასამთავრობო ორგანიზაციების ეს წარმომადგენლები, რომლებმაც უკვე მოიკალათეს სახელისუფლო სავერცხვებში, ოლონდ გაუგებარია, რა დამსახურებების გამო, უზუმად ერევან ეკლესიის საკითხებში, მენტორებით ჭკუას ასწავლიან პატრიარქსა და ქართველ საზოგადოებას, როგორ მოიქცნენ და იცხოვრონ, ყოველი მხრიდან უტყვენ ქართულ სახელმწიფოს და, თუ თვითონ საზოგადოებამ დროულად არ მოთოკა მათი მზარდი მადა (ხელისუფლება რომ ამას არ გააკეთებს, ცხადია) ისედაც გაუბედურებული და ღირსებააყრილი ქართველების ადგილი სამშობლოში აღარ იქნება.

ნიკა კორინთელი

თამარ კორძაია

ბევრი ქალია ქართულ პოლიტიკაში ე.წ. არასამთავრობო საქმიანობისა და არასამთავრობო ორგანიზაციებისა, რომლებიც ნაგვიანი დემოკრატიული თანასწორობის, საპატრიარქოს და ავტორიტეტის ნახვად, ქართულ ტრადიციასთან, საქართველოს პატრიარქისა და ეკლესიასთან ბიკოლიტ, კოორდინაციით ქორწინებასა და ნაკრებიების ლეგალიზაციის დაკანონების მხედრობით, პრაქტიკულად ქართული წინადადებასა და ეროვნული სიბერეობის გამოხატვით, უსწრაფესად უზარაზარი ეკონომიკური თავისუფლების მინიჭებითა და ყოველივე ქართული წინადადებით არიან დაკავებული

მოლენბეკი და სკარბეკი ბრიუსელთან, სენ-დენი პარიზის შამოგარეში, ნოიკალნი ბერლინში, რინკეპიუ და ჰუსპიუ სტოკჰოლმში — ეს ის რაიონებია, რომლებშიც, ძირითადად, ცხოვრობენ მიგრანტები, გამეფებულია კრიმინალი და სიღარიბე. ლონდონის 33 რაიონიდან 10-ში, მათ შორის, ცენტრში, მოსახლეობის ნახევარზე მეტი მიგრანტია.

ბოლო პერიოდში ძალიან გააქტიურდა დასავლეთის მიერ დაფინანსებული ქართული არასამთავრობო სექტორი და მედია, რომლებიც ცდილობენ, ბრალი დასდონ ქართველებს ლამის ყველა ამქვეყნიურ ცოდვაში — ქსენოფობიაში, ადამიანის უფლებების დარღვევაში, ლგბტ პირების სიძულვილში, არატოლერანტობასა თუ სექსუალურ ძალადობაში. რამდენიმე დღის წინათ კი ამ ბრალდებებს რასიზმიც დაემატა.

8 აპრილს თბილისში, ბელი-აშვილის ქუჩაზე მდებარე საფეხბურთო მოედანზე, ინციდენტი მოხდა: შავკანიანი ნიგერიელი სტუდენტები, რომლებიც ფეხბურთს თამაშობდნენ, მამაკაცების ჯგუფმა სტადიონიდან გააძევა. ბელიაშვილის ქუჩის მცხოვრებლები და დაპირისპირებაში მონაწილე საქართველოს მოქალაქეები ნიგერიელ ახალგაზრდებს ინციდენტის პროვოცირებაში ადანაშაულებენ, რასობრივ დისკრიმინაციას უარყოფენ და ამბობენ, რომ ინციდენტი კანის ფერის გამო არ მომხდარა.

ხდარი ამბავიც ადასტურებს, რომ საქართველოშიც არსებობს შეუწყნარებლობის ტალღა და რასობრივი დისკრიმინაცია, — განაცხადა ამ ე.წ. ინსტიტუტის წარმომადგენელმა მამო ლავთაძემ.

ამის შემდეგ 14-მა არასამთავრობო ორგანიზაციამ, ისე, რომ არც კი დალოდებია გამოძიების შედეგებს, საქართველოს მთავრობას, შსს-სა და პროკურატურას განცხადებით მიმართა და მოითხოვა რასისტული მოტივის იდენტიფიცირება (? — ლ.მ.) და დამნაშავე პირების, ანუ ქართველების დასჯა.

აი ასეთია ამ ქართველთა ძულე არასამთავრობოების პოზიცია მომხდარის მიმართ.

რა თქმა უნდა, რასიზმი, ქსენოფობია, დისკრიმინაცია კანის ფერისა თუ აღმსარებლობის გამო მიუღებელია, მაგრამ, როდესაც გაკვირვებულ ქართველებს რასისტობაზე და არაფერს ამბობენ უცხოელების მიერ საქართველოში ადგილობრივი მოსახლეობის ჩაგვრასა (ზვარეში ადგილობრივების ცემა ჩინელი ე.წ. ინვესტორების მიერ, ირანელის მიერ ქართველი მოზარდის გაუპატიურება ახალციხეში, ერაყელი მამაკაცის მიერ 15 წლის ბიჭის გაუპატიურება) და დისკრიმინაციაზე (გაისხენეთ პრემიერ კვირიკაშვილის ნათქვამი, „არის ბარები, რომლებშიც ქართველ კაცებს არ უშვებენ“; საქართველო-თურქეთის სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე ქართველების ცემა თურქი მებაჟეების მიერ; ისრაელიდან ქართველების მასობრივი დეპორტაცია და ა.შ.), არასამთავრობოების ეს ნიგილი-კვილი ემსახურება არა საქართველოსა და მისი მოსახლეობის ინტერესების დაცვასა და სიმართლის წარმოჩენას, არამედ უცხო ქვეყნის ინტერესების გატარებასა და ამით თავიანთი დასავლელი პატრონებისთვის კიდევ უფრო მეტი ფულის გამოძალა.

მიგრანტთა უფრო მძლავრი ტალღის შემთხვევაში კი საქართველოში კატასტროფული ვითარება შეიქმნება და არა მხოლოდ დემოგრაფიული თვალსაზრისით.

მილიონობით მიგრანტმა, რომლებიც მიზნად გამოიარა, აუტანელი სოციალურ-ეკონომიკური ვითარება, ტერორისტების ძალადობა ახლო აღმოსავლეთისა და ჩრდილოეთ აფრიკის ქვეყნებიდან მიანყდა ევროპას, თავშესაფრისა და უკეთესი ცხოვრებისთვის, ევროკავშირის სახელმწიფოებში გამოიხიზნა მწვავე კრიზისი, რომელმაც წარმოქმნა არა მხოლოდ ახალი პრობლემები და გააძლიერა ლტოლვილების განწინაურების შესახებ არსებული ძველი წინააღმდეგობები დუბლინის შეთანხმების (დუბლინის ხელშეკრულებით ევროკავშირის სახელმწიფოებს შორის გაფორმდა რეგლამენტი, რომელიც არეგულირებს სხვა ქვეყნების მოქალაქეებისთვის თავშე-

საქართველოს იმიგრაციის «ბაზუკა» ემუქრება

ცნობისთვის:

2013-დან 2017 წლამდე საქართველოში ბინადრობის ნებართვა 85 604-მა უცხოელმა მიიღო, მათგან 26 111-მა — მუდმივი ბინადრობის, ხოლო 59 493-მა — დროებითი ბინადრობის. საქართველოს მოქალაქეობა კი, ბოლო 5 წლის მონაცემებით, 23 011-მა ადამიანმა მიიღო. ჯამში, 108 615-მა პიროვნებამ მიიღო ბინადრობის ნებართვა და მოქალაქეობა. ეს მაჩვენებელი საკმაოდ დიდია ქვეყნისთვის, რომელშიც დემოგრაფიული მდგომარეობა, შობადობის კლება, მოკვდა-

ვობის მატება და უმუშევრობის პრობლემაა. დროებითი ბინადრობის ნებართვა ყველაზე დიდი რაოდენობით, 22 089 პირზე, 2015 წელს გაიცა, ხოლო მუდმივი ბინადრობის — 9 407 პირზე. 2017 წლის მონაცემებით, დროებითი ბინადრობის ნებართვა მოიპოვა 13 336 პირმა, მუდმივისა კი — 2 820-მა. საქართველოს მოქალაქეობის მიღების ყველაზე დიდი მაჩვენებელი 2013 წელს აღირიცხა — 6 440 ადამიანი, ხოლო 2017 წლის 1 იანვრიდან 9 ოქტომბრამდე საქართველოს მოქალაქე გახდა 3 097 უცხოელი.

საფრის მიცემის პროცედურას. ხელმოწერილია 1990 წელს) ქვეყნებს შორის, არამედ ევროკავშირის ერთიანობას საფრთხეც კი შეუქმნა, რადგან ამ გაერდინების წევრები — ჩეხეთი, უნგრეთი, პოლონეთი და სლოვაკეთი — უარს ამბობენ მსოფლიოს ცხელი ნერტილებიდან წამოსული მიგრანტების მიღებაზე. და კიდევ: ე.წ. მიგრაციულმა კრიზისმა ნათლად წარმოაჩინა მულტიკულტურიზმის კრახი.

ევროპელები, რომლებმაც დაიწყეს ქრისტიანული პოსტულატები და თავგამოდებით დაიწყეს „უმიგრესობის უფლებების“ დაცვა, დაუცველი აღმოჩნდნენ ეროვნულად არ რელიგიური ერთსულოვანი მიგრანტების წინაშე, რომლებიც თავიანთი ცხოვრების წესებს აგრესიულად ახევენ თავს ევროპას.

ის, რასაც ევროპელები საუკუნეების განმავლობაში ხელშეუხებლად ფასულობდნენ და მიიყვებოდნენ, მიუღებელი აღმოჩნდა, „ახალი ევროპელებისთვის“ — ახლო აღმოსავლელი და აფრიკელი მიგრანტებისთვის, რომლებიც ბოლო ათწლეულის განმავლობაში დასახლდნენ დიდ ბრიტანეთში, საფრანგეთში, გერმანიაში, ბელგიაში, ნორვეგიაში და სხვა ქვეყნებში, სადაც ისინი იაფ მუშახელად მიიხიზნა და იმეორებდნენ, რომ ადგილობრივ მოსახლეობას შეერწყმოდნენ და ნამდვილ ევროპელებად იქცეოდნენ, მაგრამ დასახული მიზანს ვერ მიაღწიეს.

„1960-იანი წლების დასაწყისში ჩვენმა ქვეყანამ მუშახელად უცხოელები მიიწვია. გარკვეული დროის განმავლობაში თავს ვიტყუებდით და ვამბობდით: ისინი ჩვენთან არ დარჩებიან, ოდესმე წავლენ, მაგრამ ასე არ მოხდა. რა

თქმა უნდა, ჩვენი მიდგომა გამოდინარეობდა მულტიკულტურიზმიდან, რომ გვერდგვედ ვიცხოვრებდით და ერთმანეთს დავაფასებდით. ეს მიდგომა სრულიად ჩაფლავდა“, — აღიარა გერმანიის კანცლერმა ანგელა მერკელმა.

ჩვენ ვერ შევქმენით ისეთი საზოგადოება, რომელშიც ცხოვრებასაც მოსიურებდნენ სხვადასხვა კულტურის წარმომადგენლები. ისინი თავს არ მიიჩნევენ ამ საზოგადოების ნაწილად. ამასთანავე, ჩვენ იმის უფლებას ვაძლევთ ამ მონოკულტურულ ჯგუფებს, რაც ეწინააღმდეგება ევროპულ ფასულობებს. როდესაც თეთრი ადამიანი გამოიქვანა დისკრიმინაციული რასისტულ თვალსაზრისს, ჩვენ სამართლიანად ვკიცხავთ მას, მაგრამ, როცა ამას სხვა ფერის კანის მქონე ადამიანები აკეთებენ, ძალიან ფრთხილად მივხედავთ. ჩვენ ვთავაზობთ „გამოიხიზნა“ და განაცხადა 2015 წელს დიდი ბრიტანეთის იმჟამინდელმა პრემიერმინისტრმა დევიდ კამერონმა.

დიდმა ბრიტანეთმა და გერმანიამ ფსონი მულტიკულტურიზმზე დადეს — სხვადასხვა ეთნოსისა და რელიგიის კომფორტულ თანაარსებობაზე; საფრანგეთს კი განზრახული ჰქონდა, მიგრანტები ადგილობრივ მოსახლეობაში აეთქვიფა, თავისი კულტურული ფასულობები მოეხვია თავს მათთვის. შედეგად სოციალურმა დაძაბულობამ დუღილის ნერტილს მიაღწია: გაღიზიანებულია ის, ვინც ევროპაში ცხოვრობდა, და ისიც, ვინც ჩავიდა. ჩვენ ძალიან ვფელავდით საფრანგეთში ჩამოსული ადამიანების იდენტობაზე და საკმარის ყურადღებას არ ვაქცევდით იდენტობას

ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის, რომელმაც მიიღო ისინი. რა თქმა უნდა, პატივი უნდა ვცეთ განსხვავებას, მაგრამ ჩვენ არ გვინდა საზოგადოება, რომელშიც გვერდგვერდ იცხოვრებენ ცალკეული თემები“, — განაცხადა საფრანგეთის ყოფილმა პრეზიდენტმა ნიკოლა სარკოზიმ.

მოლენბეკი და სკარბეკი ბრიუსელთან, სენ-დენი პარიზის შამოგარეში, ნოიკალნი ბერლინში, რინკეპიუ და ჰუსპიუ სტოკჰოლმში — ეს ის რაიონებია, რომლებშიც, ძირითადად, ცხოვრობენ მიგრანტები, გამეფებულია კრიმინალი და სიღარიბე.

ბით 30-ია. პოლიცია, სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ნეკრები, მესხანდრები და მამკველები ცდილობენ, შეძლებისდაგვარად თავი შეიკავონ ამ ადგილებში გამოჩენისგან, რადგან, შესაძლოა, ადგილობრივი კრიმინალური დაჯგუფებების მსხვერპლი აღმოჩნდნენ. „ზონებში ხელისუფლების გარეშე“ აყვავდა ნარკოკოჭრობა, რომელსაც ხელი-სუფლება ვერაფერს უხერხებს. პანდები ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ მეტი შემოსავლის მიღების გამო და არაფერს ერიდებოდნენ, ავტომატური იარაღის გამოყენებასაც კი, კონკურენტების გზიდან ჩამოსაშორებლად.

„ზონები ხელისუფლების გარეშე“ არის ევროპის ქვეყნების, პრაქტიკულად, ყველა დედაქალაქში. სტოკჰოლმში ეს არის „პატარა მოგადიშო“ (მოგადიშო — სომალის დედაქალაქი) — ასე ეძახიან შედეგების დედაქალაქის მცხოვრებნი გარეუბან რინკეპიუს. ოფიციალური მონაცემებით, იქ მოსახლეობის 90 პროცენტი მიგრანტებისგან შედგება. არაოფიციალური სახელწოდება კი რინკეპიუმ სომალელთა დასახლების გამო მიიღო. დარბევა, ხანძარი, პოლიციელებთან შეტაკება იქ ჩვეულებრივი ამბავია.

დანიის დედაქალაქ კოპენჰაგენში ცული რეპუტაციით სარგებლობს ტინგბიერგის რაიონი. ეთნიკური დახილუბის პირველივე შესაძლებლობისთანავე ტოვებენ ამ რაიონს დასკვნამდე, რომ ტერორისტები, რომლებმაც მონაწილე ტერაქტები საფრანგეთის დედაქალაქში, დანაშაულის ჩასადენად მოლენბეკში ემზადებოდნენ. სწორედ აქ იმალავდა მთავარი ექვზი-ტანილი სალაპ აბდისალამი, მაგრამ მისი დაპატიმრების შემდეგ თავი „გამოიხიზნა“ ბელგიის დედაქალაქის მერსერ რაიონში — სკარბეკში. სწორედ იქ ცხოვრობდნენ ისლამისტი რადიკალები, რომლებმაც მეტროპოლიტენი და აეროპორტი ააფეთქეს ბრიუსელში, სადაც განლაგებულია პაროლ-მტკბუნა და ევროპარლამენტის შენობა(!).

დიდი ბრიტანეთის დედაქალაქისკენ მიიღვნიან ღარიბები ყოფილი კოლონიებიდან და ოფიციური კანონიდან დასახლებულნი არიან ქვეყნიდან. იმიგრაციის მოტივებია უკეთესი ცხოვრების ძებნა და ბიზნესისთვის ოპტიმალური გარემო. ამას გარდა, ცდილობენ ელიტური განათლების მიღებას, ეძებენ ნებისმიერ სამუშაოს ლუკმაპურის ფულის მოსაპოვებლად. იმიგრანტების თითქმის ნახევარი დედაქალაქში დასახლდა. 2010 წელს ლონდონში ცხოვრობდა 2,9 მლნ იმიგრანტი.

სენ-დენი იმ დასახლებულ პუნქტების ჩამონათვალშია, რომლებსაც საფრანგეთში უწოდებენ „ზონებს ხელი-სუფლების გარეშე“ (zones sans-droit). ასეთი ტერიტორია კი ქვეყანაში დაახლო-

27 წელია, საქართველო „დამოუკიდებლად“ ცხოვრობს, რაც სრულიად საკმარისია ახალი ეკონომიკის ჩამოსაყალიბებლად. გრძელვადიანი ვინაობა რამის? რა თქმა უნდა, არა! 27 წლისწინანდელი დაპირება დაპირებად რჩება. ასე იცის „ევროპულ ღირებულებებთან“ ზიარება. სიცრუე, მოჩვენებითობა არის ის მყარი საძირკველი, რომელზეც დღევანდელი ევროპა-ამერიკა დგას. საბჭოურ ღირებულებებს კრამბატიზმი უმაბრებლად ძირს, რომელმაც პატარა საქართველო საბჭოთა სივრცეში სამაგალიტო რესპუბლიკად გადააქცია.

ოტარ მარგველაშვილი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ევროატლანტიკურმა «ღირებულებებმა», შესაძლოა, მისამდე მსოფლიოში იგი გამოიწვიოს

ჩვენს „კუდრაჭა“ პოლიტიკოსებს, ექსპერტებსა და ჟურნალისტებს ხშირად უყვართ საუბარი ევროპულ ღირებულებებზე, თუმცა არც ერთი მათგანი არ გვიხსნის „ზნელ“ საზოგადოებას, რა არის ეს ღირებულებები. გვიმტკიცებენ იმასაც, რომ საქართველო საუკუნეების წინათ ეზიარა ევროპულ ღირებულებებს, მაგრამ ისტორიის უკუღმართობამ კარგა ხნის განმავლობაში ჩამოგვანოხრა მას.

აგვისწინით, რას ნიშნავს «ევროპული ფასეულობები», თორემ, რასაც ჩვენ ვუყუარებთ, თუ ის ევროპული ფასეულობებია ან, საერთოდ, ფასეულობები, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე, მით უმეტეს, მოგაპალი

საფრანგეთის სამხრეთში, ისტორიულად მსოფლიოს ერთ-ერთ მჭიდროდ დასახლებულ ქრისტიანულ რეგიონში, დღეს გაცილებით მეტი მეჩეთია, ვიდრე ეკლესია. საფრანგეთის დიდ ქალაქებში: ნიცაში, პარიზში, მარსელში 20 წლამდე ადამიანების 45% მუსლიმანია. თუ ეს ტენდენცია შენარჩუნდება, 35-40 წლის შემდეგ საფრანგეთი მუსლიმანურ სახელმწიფოდ იქცევა. ანალოგიური ვითარებაა დიდ ბრიტანეთშიც, სადაც ბოლო წლებში მუსლიმანების რაოდენობამ 36-ჯერ მოიმატა (!) და 80 ათასიდან 3 მლნ-ს მიაღწია. დღეს ამ ქვეყანაში 1000-ზე მეტი მეჩეთია, ბევრი მათგანი უნინ ეკლესია იყო. ჰოლანდიაში ახალმობილთა 50% მუსლიმანია და 10-12 წლის შემდეგ ჰოლანდიის მოსახლეობის ნახევარი მუსლიმანი იქნება. ბელგიაში ახალმობილთა 50% და მოსახლეობის 25% მუსლიმანია.

* გერმანელი მეცნიერები განგამის ზარებს არისებენ, რომ 2050 წელს ქვეყანაში უპირატესი რელიგია ისლამი იქნება.

* ლიბიის ან გარდაცვლილმა პრეზიდენტმა მუამარ კადაფიმ თავის დროზე განაცხადა: „როგორც ჩანს, ალაჰი მუსლიმებს უმახვილოდ, უიარაღოდ აჩუქებს გამარჯვებას ევროპაში. ჩვენ არ გვჭირდება ტერორისტები, თვითმკვლელები. სულ რაღაც, 20 წელიწადში მილიონობით მუსლიმი ევროპას მუსლიმანურ კონტინენტად აქცევს“.

ძალიან ფრთხილი გათვლებით, დასავლეთ ევროპაში ამჟამად ცხოვრობს 24 მლნ მუსლიმანი (ევროკავშირის მოსახლეობა დაახლოებით 600 მლნ-ია), მაგრამ, ექსპერტთა აზრით, ეს რიცხვი რეალურად არ ასახავს და ევროპაში მუსლიმური ქვეყნებიდან წამოსული გაცილებით მეტი ადამიანი ცხოვრობს.

საკითხი დგას ასე: შეძლებენ ევროპელები მუსლიმების ინტეგრირებას და აიძულებენ მათ, ევროპული წესებით იცხოვრონ თუ თვით ევროპელები ასიმილირდებიან ჩამოსულებთან? ექსპერტთა აზრით, ბოლოსცნარი უფრო რეალურია.

ისეთ ქვეყნებშიც კი, როგორცაა საფრანგეთი, დიდი ბრიტანეთი, გერმანია, ესპანეთი და სხვ., მოსახლეობა დაცული არ არის ტერორისტული საფრთხისგან და საქართველო, რომლის მოსახლეობა 5,4 მლნ-დან 3,7 მლნ-მდე შემცირდა, სადაც მოქალაქეობას აძლევენ ანტიქართულად განწყობილ უცხოელებს, უდიდესი საფრთხის წინაშე დგას, რადგან ე.წ. დასავლური ფასეულობების, ტოლერანტობისა და მულტიკულტურის მიხედვით იქნება, როგორც არის საფრანგეთში ან ბელგიაში, გერმანიაშია თუ დანიაში.

მოამზადა
ლუკა მაისურაძემ

P.S. „საქართველოს აქვს მიზიდულობა, მაგრამ ეს განწყობს ჩვენ თუ არა?.. რა თქმა უნდა, ჩვენ ვერ ავუკრძალავთ ჩამოსვლას, მაგრამ სტუმარმა თავისი ადგილი უნდა იცოდეს და მასპინძელმა — თავისი“, — განაცხადა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ილია მეორემ 2017 წლის 28 სექტემბერს სამების ტაძარში ერის გამთლიანებისთვის აღწერილი ლოცვისას.

ძალისმიერ ჩამოშორებაში აქცენტი კეთდება „შავზნელ“ მეზობლებზე, რომლებმაც გვიპოვეს, დაგვორბოდით იმ ცივილიზაციას, რომლის შემადგენელი ნაწილიც ვყოფილვართ. თუ ვინ არიან ის „შავზნელი“ ძალები, რომლებმაც მოგვწყვიტეს ევროპულ ღირებულებებს, **საბაქაშვილის** განმარტებით, მეზობელი მუსლიმანური ქვეყნები და, რაც მთავარია, რუსეთია. გახსოვთ, ალბათ, ეს განცხადება მან „თავისუფლების მოედანზე“, სახელდახელო ტრიბუნლიდან გეტყორცნა, როდესაც აშშ-ის პრეზიდენტ **ბუშს** მასპინძლობდა. რუსეთის „შავზნელ ძალად“ მოხსენიება მაშინ არავის გაჰკვირვებია, ვინაიდან **ბამსახურდინს** ხელისუფლებით დაწყებული ყველა ხელისუფლების მხრიდან რუსეთის ლანძღვა იავნანასავით ჩაგვეცხმის. ყურთც მიიქვია და გონებაც რუსეთის დაუმსახურებელ გინებას, რაც, უდავოდ, კარგის მომასწავლებელი არ არის. ვინ იცის, იქნებ ერთხელაც „იმან“ სხვაგვარად შეხედოს ჩვენს „ხოტბას“ და გააკეთოს ის, რისთვისაც ვლანძღავთ სიტყვებით: მტერი, დამპყრობი, აგრესორი, ოკუპანტი და სხვ.

„დამოუკიდებელი მხარის“ **„დასავლური ღირებულებების“** **„პლუს ამირიკა?!“** — **„ამოგვიდგავსა ისა, რომორც 2008 წელს, ცხინვალის ომის დროს. მამ, რატომ ვრისკავთ, რატომ ვლანძღავთ, ვაბინავთ, ომისკენ ვაძულებთ და ვუკიკავებთ ჩვენს მიჯნულს, კვილვაბამდე შიარაღებულ რუსეთს?!“** როგორც ჩანს, 2008 წლის ომიდან შესაბამისი დასკვნები ვერ გამოვსვამთ. ქართული მედია არათუ გაჯერებული, გადაჯერებულიც კი არის რუსეთის გინებით, დაცინვით, ქილიკით. ამას წინათ ყური მოვკარი შევარდნაძისდროინდელი მინისტრისა და ერთი უფროსისთვის ქილიკის ერთ-ერთი რადიოს ეთერში. ორივენი დამცინავდნენ, სიცოცხლისთვის ლაპარაკობდნენ რუსეთის პრეზიდენტ **პუტინის** მიერ ახალი იარაღის წარმოებაში ჩაშვების თაობაზე. ორივენი გვიმტკიცებდნენ, რომ პუტინის მიერ დემონსტრირებული საზარელი იარაღი სიცრუე და „კომპიუტერული გრაფიკაა“, რითაც მას სურს ცივილიზებული მსოფლიოს დამანტაჟება. თქვეს ისიც, რომ თუ ამ „ზლაპარს“ (იარაღს) ვინმე, ოდესმე გააკეთებს, აშშ იქნება და არა ჩამორჩენილი, ეკონომიკურად გაპარტახებული რუსეთი.

ამის მოსმენამ უმალ სააკაშვილის თავდაცვის მინისტრ **ოძრუაშვილის** „ღრმამინა-არსიანი“ სიტყვები გამახსენა — „რუსული დაჟანგული ტანკები“. სწორედ ამ „დაჟანგული“ ტანკების ცხინვალში გამოჩენამ აიძულა ქართული „ჯარის“ მეთაურობა, კისრის-ტეხით გამოეცვლიყო ბრძოლის ველიდან. **გახსოვთ, ალბათ, ევროკავშირთან ასოცირების ხელშეკრულების ხელმოწერისას („შალახოს“ მელოდიის ფონზე) რომ ითქვა — საქართველო უზრუნველდა საკუთარ ოჯახს, რომელთაც მას ძალით განწყვეტინეს კავშირებით. იმ ხელმოწერის შემდეგ საკმაოდ დრო გავიდა, მაგრამ შეპირებული ევროპული სიკეთები არ ჩანს. რაც ჩანს, გვიანდლების ჩატარებისა და ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინების პერსპექტივაა. ევროპის 14-ზე მეტმა ქვეყანამ დააკანონა ერთნაირსქესიანთა ქორწინება და ჩვენს რა ღმერთი გაგვიწყობს, „ევროპულ ღირებულებებში“ ყელამდე ჩაფლულვებს?! მაგრამ, რაც უფრო ხშირად გაჰყვირონ ჩვენი „კუდრაჭები“ ევროპულ ფასეულობებზე, რომლებმაც მძიმე კუჭის პრობლემა ვერა და ვერ მოაგვარა, სულ უფრო მეტად იხსენებს ხალხი „საშინელ“ წარსულს — საბჭოთა კავშირის დღევანდელ ე.წ. პოლიტიკოსებს, განსაკუთრებით ოპოზიციას, ნაცვების სახით, ხელი-სუფლებების გინებასთან ერთად, საბჭოური წარსულის გინებაც აქვს ამოჩემებული. არადა, საბჭოთა კავშირის მათი საგინებელი ნამდვილია არ არის. იმჟამად არაერთ მალაქთანამდებობაზე მომინია მუშაობა, რაც თავისთავად გულისხმობდა სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებთან, განსაკუთრებით, მოსკოვთან მჭიდრო თანამშრომლობას. არ მახსოვს, უყურადღებოდ დარჩენილიყო არც ერთი თხოვნა საკავშირო მთავრობისადმი. **თსოვნის ბარაქაში, საკავშირო ონციზიტივით, მოსკოვს უამრავი მიზნობრივი დაფინანსება, მატარიალურ-ტექნიკური დახმარება გაუწევია საქართველოს. საკავშირო საგვამო კომიტეტს შეიმუშავებდა საქართველოს კავშირულ დაბანდებების პროგრამას ინფრასტრუქტურის გათვალისწინებით, რა თქმა უნდა, ჩვენთან შეთანხმებით. ყველა სამშენებლო ობიექტზე გამოყოფდა არა მხოლოდ დაფინანსებას, არამედ სამშენებლო მასალებს, ყველა სახის სამშენებლო ტექნიკას, სატრანსპორტო საშუალებებს, დანადგარ-მონყობილობებს, სანარმოო ტექნოლოგიურ ნა-****

ზებს, თანაც ისე, რომ მხოლოდ მუშა-ხელითა და საინჟინრო პერსონალით უზრუნველყოფა გვევალებოდა ჩვენ.

27 წელია, საქართველო „დამოუკიდებლად“ ცხოვრობს, რაც სრულიად საკმარისია ახალი ეკონომიკის ჩამოსაყალიბებლად. გრძელვადიანი ვინაობა რამის? რა თქმა უნდა, არა! 27 წლისწინანდელი დაპირება დაპირებად რჩება. ასე იცის „ევროპულ ღირებულებებთან“ ზიარებამ. სიცრუე, მოჩვენებითობა არის ის მყარი საძირკველი, რომელზეც დღევანდელი ევროპა-ამერიკა დგას. საბჭოურ ღირებულებებს პრაგმატიზმი უმაბრებლად ძირს, რამაც პატარა საქართველო საბჭოთა სივრცეში სამაგალიტო რესპუბლიკად გადააქცია. ჩვენს „კუდრაჭა“, უფრო ზუსტად, მატრაკეცა „პოლიტიკოს“ გოგო-ბიჭებს მივმართავ: აგვისწინით, რას ნიშნავს „ევროპული ფასეულობები“, თორემ, რასაც ჩვენ ვუყუარებთ, თუ ის ევროპული ფასეულობებია ან, საერთოდ, ფასეულობები, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე, მით უმეტეს, მოგაპალი.

ბოლო თვის განმავლობაში ვიხილეთ რუსეთზე მიტანილი დასავლური იერიში, ცხადია, „ევროპული ფასეულობების“ იქ დანერგვის სურვილით. ამ ვერბალურ ომში, რომელიც ნამდვილ ომში შეიძლება გადაიზარდოს, მთავარია სიცრუე. ჯერ იყო და, რუსეთი დაადანაშაულებს რუსული წარმოშობის ბრიტანელი ჯაშუშის — **სკრიპალისა** და მისი ქალიშვილის ქიმიური ნივთიერებით მოწამვლაში, ხოლო შემდეგ სირიის პრეზიდენტი და, ცხადია, რუსეთ-ირანი ქალაქდუმის ქიმიური იარაღით დაბომბვები.

ერთი თვის განმავლობაში დასავლური მედიასამუღლებები გაჰყვიროდნენ სკრიპალების მოწამვლის ამბავს. ანც ერის არ უთქვამს, რისთვის სჭირდებოდა რუსეთს 8 წლის წინათ რუსეთიდან გაძევებული, სასჯელმოსხილი, სოლსტერში მცხოვრები ინგლისის ჯაშუშის მოწამვლა. რა ისეთი საიდუმლოება უნდა სცოდნოდა მას, რომ მოუნამალათ?! ან რაღა ინგლისში მოწამლავდნენ, რუსეთში არ ჰყავდათ ციხეში გამოწყვედეული?! მომწამვლელმა ნივთიერებამ, როგორც ინგლისელები ამბობენ, „ნოვიოკმა“, უმალ იმოქმედა სკრიპალებზე, მაგრამ სხვას არაფერი დაუშავა. არადა, როგორც ბრიტანეთის ხელისუფლება ამტკიცებდა, ეს ნივთიერება ნამეხში კლავს ადამიანს, სკრიპალები კი გამოჯანმრთლდნენ.

ამ ისტორიიდან მთავარი არის ის, რომ ბრიტანეთის პრემიერმინისტრმა **ტირიაზ მემს** საქმის გამოძიების დამთავრებამდე რუსეთს, როგორც დამანაშავეს, დაადო ხელი და რუსი დიპლომატები ბრიტანეთიდან გააძევა. სოლიდარობის ნიშნად აშშ-მა, ევროკავშირის წევრმა ბევრმა ქვეყანამ 100-ზე მეტი რუსი დიპლომატი გააძევეს.

ეს ქვეყნები დაბეჯითებით ამტკიცებდნენ, რომ სკრიპალები მოწამვლა რუსების ნახელავია და რომ „კოლექტიური დასავლეთი“ ვერ აიტანს „მათ ღირებულებებზე“ იერიშის მიტანას. მათი მიზანი რუსეთის დადანაშაულებაა და არა სიმართლის დადგენა. სკრიპალები ისტორიას ისე ჩქმალავს ლონდონი, რომ უმალ ჩნდება კითხვა: იქნებ საერთოდ არც მოუნამლავთ, იქნებ ყოველივე „დასავლური

ღირებულებების“ მიერ დადგენილი სპექტაკლია?! სკრიპალთა ზლაპარს სირიის ქალაქდუმის ზლაპარი მოჰყვა, ანუ სირია-რუსეთის მიერ ქიმიური იარაღის გამოყენება. ტელეკრანები დაიპყრო მოწამვლული ადამიანების კრუნჩხვების სცენებმა და ზღვარგადასულმა ლანძღვა-გინებამ. აგინებენ პუტინს, სირიის პრეზიდენტ **ასადს**, ირანს, რომელსაც მოჰყვა აშშ-ის პრეზიდენტის ტრამპის მუქარაც სირიის დაბომბვის თაობაზე. არ შევცდები, თუ ვიტყვი, რომ მსოფლიო მესამე ომის დაწყების და, ალბათ, დედამიწაზე სიცოცხლის შეწყვეტის წინაშე დგას, ვინაიდან სირიაში დაწყებული ამერიკულ-რუსული დაპირისპირება უდავოდ გადაიზრდება ბირთვულ ომში. **სკრიპალების შეითხნის ისტორია და არანაკლებ შეითხნის ქალაქდუმის ქიმიური იარაღით დაბომბვა „ევროპულ ღირებულებების“ ნახელავია, რომელიც თავიდან ბოლომდე სიცრუეს ეფუძნება.**

საქართველო, რომელსაც სულითა და გულით სურს „ევროპული ფასეულობების“ გაზიარება, ვერ ხვდება, რომ სიცრუის ჭაობში იძირება. იქნებ ვინმემ ამისხსნას „კოლექტიური“ დასავლეთის მიერ გამოვლენილი ნილაჩამოსხნილი სიცრუე არის თუ არა „ევროპული ფასეულობების“ საძირკველი და თუ არის, ღირს მისი გაზიარება?!

ოტარ მარგველაშვილი,
ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოსა და რუსეთის დამსახურებული ინჟინერი, საქართველოსა და საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიების წამვლილი წევრი

როგორია „ნარინჯისფარი რევოლუციონერების“ მოქმედების დინამიკა? ყველაფერი „მშვიდობიანი პროტესტით იწყება“, რომელიც არჩევნების კანონის დამარცხებით, ხმის დათვლის ფალსიფიკაციის, ადმინისტრაციული რესურსის გამოყენების წინააღმდეგ მიმართული. მიზნებს კანონით მინიჭებული უფლებების გამოყენებით მართავენ, მაგრამ მიზანმიმართულად აღზნებულ და აღფრთოვანებულ ბრბოს უზიარებენ, „თავისუფლების განსამარჯვებლად“ დაარსდნის კანონის მიორჩენის სპონსორები — უზალო მიტინგების მოთხოვნით, შიშობილობის დაწყებით, კარკების განაპების გაშლით და ა.შ.

ნარინჯისფარი ნაღვი

ახალი მსოფლმშენებლის დოქტრინიდან გამომდინარე, იძლევა ეროვნული სახელმწიფოებრიობა, რომელსაც მარიონეტული მთავრობები ჩაენაცვლებს. ამისთვის გამოყენებული პოლიტიკური რეჟიმები „ფერადი“ რევოლუციების სახელით არის ცნობილი. წიგნში, რომლის ადაპტირებულ თარგმანს გთავაზობთ „საქართველო და მსოფლიო“, მიმოხილულია „ფერადი რევოლუციების“ წარმოქმნისა და განვითარების დოქტრინის ისტორია და პოსტსაბჭოთა სახელმწიფოებრიობის უსუსურობის მიზეზები. ნაშრომი ნათელს ჰფენს „ვარდების რევოლუციის“ სახელით საქართველოში განხორციელებული სახელმწიფო გადატრიალების იმ სიღრმისეულ საკითხებს, რომელთა შესახებ ჩვენთან დუმის ამჯობინებენ.

სერები ყარა-მურზა

გაგრძელება. დასაწყისი №1-12 (425-436)

თავი III

„ნარინჯისფარი რევოლუციის“ ტექნოლოგიური სქემა

ამ რევოლუციის „ჩონჩხი“, როგორც ჩანს, სხვადასხვა კონკრეტულ სიტუაციაშია შესაძლებელი.

უწინარეს ყოვლისა, უნდა გვქონდეს ტექნოლოგიის აუცილებელი ელემენტების სრული ჩამონათვალი.

დავიწყებთ ძალაუფლების ხელში ჩაგდების საკითხით, ანუ მოქმედი ხელისუფლების შეცვლით ან არჩევნებში მის მიერ წამოყენებული კანდიდატის დაბლოკვით. ამ დროს აუცილებელ ელემენტად ითვლება ახალი მმართველის თანამდებობაზე შესაფერისი კანდიდატის წამოყენება. გასაგებია, რომ პიროვნების იმიჯის შექმნა გაცილებით იოლია და იაფი, პოლიტიკური პარტიის იმიჯის შექმნასთან შედარებით. ამიტომ, რომ დასავლეთი მის მიერ გაკონტროლებულ ზონებში კატეგორიულად მოითხოვს სახელმწიფოებრიობის საპარლამენტო ფორმიდან საპრეზიდენტო გადასვლას.

ცნობიერების მანიპულაციის ტექნოლოგიები უადრესად ეფექტურია და ძალუძს რამდენიმე თვეში მომავალი პრეზიდენტის მომხრეობის სახის შექმნა თითქმის არაფრიდან, მაგრამ ეს ადამიანი ხალხისთვის ნაცნობი მაინც უნდა იყოს. აქედან გამომდინარეობს პირველი მოთხოვნა „მასალის“ მიმართ — ირჩევნ უნდა იყოს კანდიდატის საკმაოდ ცნობილი ადამიანების სიიდან.

ა. ჩადვენი ამის თაობაზე კატეგორიულად ამბობს: „დღეს წარმატებული რევოლუციონერი შეიძლება იყოს მხოლოდ მაღალი თანამდებობიდან მოხსნილი თვალსაჩინო ადამიანი. მის გარეშე კი უნდა გაერთიანდეს კოალიცია მისიანი მოღვაწეების, ოღონდ ნაკლები ნონისა და ყალიბის. მხოლოდ ასეთი კოალიცია ქმნის მხარდამჭერთა მასობრივ აქციას“.

ანალიტიკოსები მიიჩნევენ, რომ კანდიდატის შერჩევის დაწყებისთანავე უნდა მოინახოს ოპოზიციური ფიგურა, რომელიც დაახლოებით მინც ისე უნდა აზროვნებდეს, როგორც ამერიკელები, და შინაგანად არ იზიარებდეს მოცემული ტერიტორიის ხელისუფლების ჩვეულებებს. „ეს ადამიანი უნდა ერთგულად დემოკრატიულ ფასეულობებს და თავისუფლების იდეალებს, მაგრამ ერთგულად

ბა არ უნდა აღმოჩნდეს წინასაარჩევნო ხრიკი (ხომ ცნობილია, რომ ყველა კანდიდატი დაახლოებით ერთსა და იმავეს ლაპარაკობს); მთავარია, ეს ადამიანი მატერიალურად დამოკიდებული იყოს დასავლურ ფასეულობებზე, მაგალითად, ჰყავდეს ამერიკელი ან ამერიკელების მიერ შერჩეული ცოლი (კოშტუნიცა, სააპაშვილი, იუზუნიცა); იყოს ამერიკაში ან ევროპაში ნასწავლი ან დიდხანს ნაცხოვრები (სააკაშვილი)“ (რ. შაიხუტდინოვი, დემოკრატია „სპეცოპერაციის“ პირობებში: როგორ მოეკლათ სახელმწიფო, „სოობმჩენი“, 2005, №1).

ტექნოლოგიის მეორე ელემენტია ტერიტორიული ანკლავის შექმნა — ადგილობრივი ხელისუფლება და მოსახლეობის გავლენიანი ფენები „ნარინჯისფერ“ კანდიდატს გამარჯვების პირობებს უქმნიან და არა მანცდამანც არჩევნების პერიოდში, როგორც ეს იყო საქართველოსა და ყვარსაში.

რ. შაიხუტდინოვი ამ ამოცანას ასე აყალიბებს: „ქვეყნის შიგნით იქმნება ტერიტორია, რომელზეც ოპოზიციურ კანდიდატს უეჭველი მხარდაჭერა ექნება. უკრაინაში ასეთი ტერიტორიებად ჩამოყალიბდა დასავლეთის ოლქები და კიევი, საქართველოში — უწინარეს ყოვლისა, თბილისი, აქ არჩეული პრეზიდენტის ძალაუფლება უგულვებლად“.

შესაძლებელია მასობრივ შეგნებაში რამდენიმე მარტივი სტრატეგიის ჩანერგვა, რომელიც უზასუხებს ქვემარტების ფორმულას: „მტრები ჩვენთან არ არიან, მათი მხარე უნდა იყოს“. ეს ყველა რევოლუციის საერთო წესია, მაგალითად, „დემოკრატია ტოტალიტარიზმის წინააღმდეგ“ (საბჭოთა კავშირში, 1991 წ.); „ხალხი დამანაშავ ხელისუფლების წინააღმდეგ“ (უკრაინაში, 2004 წ.); დაუშვებელია — „საქართველო შევარდნაძის გარეშე“ (2003 წ.).

ამ დროს ტექნოლოგიები იყენებენ ცნობიერების მანიპულაციის კარგად შესწავლილ კანონზომიერებას: როდესაც ფორმულის მრავალჯერ გამეორებით მის ჩანერგვას ქვეცნობიერში, საიდანაც იგი ზემოქმედებს ადამიანზე, მიუხედავად იმისა, საით უბიძგებს თავისი ცნობიერება, ქვეცნობიერი დაბლოკავს აზროვნებას.

მას შემდეგ, რაც ჩამოყალიბდნენ კოლექტიური მტრის ხატს, გარკვეულ პერიოდში ანარმობენ „სიტუაციის პირველად გახურებას“. ქმნიან დამამტკიცებელ ბაზას, რომელიც მასმედიის ხელშეწყობით ალაგზნებს ემოციებს (მასობრივი დახვედრა ტიმიზარაში; რუსების მიერ ორგანიზებული „გოლოდომორი“ უკრაინაში; კუჩმაშა ბრძანებით მოკლული და თავნატოვრი შურნალისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე).

შეადგომი ეტაპი «ჩვენთან» გაკავშირებული ნიშნების შექმნა და დამკვიდრება: საქართველოში ეს იყო პარტია და დროს ჰპარტია, უკრაინაში — თვალსაჩინო ნარინჯისფარი მხატვრული სიგელოები. რას უფრო კლინადა პარტია, «ჩვენთან» ყოფნა მოღვაწი და პარტია უნდა. ნითელ მიხაკებსა და ნარინჯისფარ ლენტებს გულს იხვევენ საზოგადოების ყველა ფენის ნარინჯისფარი — უსახლკაროების და ვილიონელების. მათი, ოპოზიციის უნდა «ჩვენთან» არჩევის შიში

რივი დახვედრა ტიმიზარაში; რუსების მიერ ორგანიზებული „გოლოდომორი“ უკრაინაში; კუჩმაშა ბრძანებით მოკლული და თავნატოვრი შურნალისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე).

ამ ეტაპზე წყდება უმნიშვნელოვანესი ამოცანა — იქმნება ინტერპრეტაციული დიქტატურა. უნდა ისმოდეს მხოლოდ „სახალხო რისხვა“, ბრალმდებლის ხმა. ნებისმიერი დიალოგს ან გონიერებისკენ მოწოდება იმთავითვე აღკვეთენ „არაპალატივი ქმედებები ქვემოდა“, მაგალითად, ბიოკოტი. ასეთი სიტუაციაში ხელისუფლების მცდელობა, ახსნა-განმარტების საშუალებით ვითარების გარკვევა, საწინააღმდეგოდ შემოტრუნდება მასვე. ამის მაგალითად გამოდგება 1989 წელს გენერალ როდონოვის მცდელობა, სსრკ-ის დეპუტატების ყრილობისთვის განგებრა მიზეზები თბილისში 9 აპრილის მომიტინგეთა დარბევისა და დალუპვის გამო. მას ლაპარაკის საშუალება არ მისცეს.

„სიტუაციის ძალაუფლების“ განსამტკიცებლად ადამიანებს თავს ახვევენ „ახალსიტუაციურებას“, რომელთაც უნდა ჩამოყალიბდნენ „სიტუაციის პირველად გახურებას“. ქმნიან დამამტკიცებელ ბაზას, რომელიც მასმედიის ხელშეწყობით ალაგზნებს ემოციებს (მასობრივი დახვედრა ტიმიზარაში; რუსების მიერ ორგანიზებული „გოლოდომორი“ უკრაინაში; კუჩმაშა ბრძანებით მოკლული და თავნატოვრი შურნალისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე; საბჭოთა ნაღვისტი ღონდაე).

„სახალხო კანდიდატი იუმენკო“ მკვიდრდება არა მხოლოდ ნეიტრალური კომენტატორების ენაში, არამედ იანუკოვიჩის მომხრეებშიც კი. ინტერპრეტაციული დიქტატურის დამყარების შემთხვევაში, „ნარინჯისფერებს“ უფლება ეძლევათ, საერთოდ შეწყვიტონ დიალოგი ოპონენტებთან. მათ ისე გაუტყვენ სახელს, რომ შემდეგ ავტომატურად განიხილებიან, როგორც ხალხის მტრები. „იუმენკოსთვის მიცემული თითოეული ხმა კიდევ ერთი „არაა“ ბანდიტების წინააღმდეგ“ (იუმენკოს ტელერეკლამა); „იანუკოვიჩი მოტყუებული მონების არჩევნია“ (მოსკოვში, უკრაინის საელჩოს წინ ნარმოთქმული ლოზუნგი).

მტერს ძალიან ძალუ ადამიანადც აღარ აღიქვამენ. იგი ბიოლოგიურად უცხო სახეობად გადაიქცევა — ამერიკელი უმშაკად, არისტოკრატად, დონეცკელ ბანდიტად, და იგი უნდა მოისპოს (ასე იყო 1992 წელს, როცა „მოსკოვსკი კომსომოლუცი“ დაწერეს, ანტი-ელცინური ოპოზიციის მიტინგის მონაწილენი არც ადამიანები არიან, არც მხეცები, არამედ სხვა პლანეტების ბინადარი არსებანი). ამით უარყოფენ ყოველგვარ მორალურ თუ ინსტიტუტურ შეზღუდვებს, რომლებიც ბრძოლის მეთოდებს ახასიათებს. მონინაღმნი აზრები. და, შედეგად, გამოთქმები — „პროსახელმწიფო კანდიდატი იანუკოვიჩი“ და

ორც სამედიატორო სასამართლო უკვე აღარ არსებობს, თავის მართლებას აღარავინ უსმენს. იმ შემთხვევაში, თუ მტერი მოქმედი ხელისუფლებაა, ნარმოუდგენელია მასთან გაიგივების ნებისმიერი ფორმა, რაც ნებისმიერი პოლიტიკური რეჟიმით შინაგანი ფსიქოლოგიური ლეგიტიმურობის საფუძველია.

შემდგომი ეტაპი „ჩვენთანების“ გარეგნული ნიშნების შექმნა და დამკვიდრება: საქართველოში ეს იყო ვარდები და დროს ჯვრებით, უკრაინაში — თვალსაჩინო ნარინჯისფერი მხატვრული სიგელოები. რაც უფრო ძლიერდება პროცესი, „ჩვენთან“ ყოფნა მოღვაწი და პრესტიჟული ხდება. ნითელ მიხაკებსა და ნარინჯისფარ ლენტებს გულს იხვევენ საზოგადოების ყველა ფენის ნარინჯისფარი — უსახლკაროების და ვილიონელების. მათი, ოპოზიციის უნდა «ჩვენთან» არჩევის შიში.

„ჩვენთანების“ რაოდენობა მატულობს. ადამიანების ჯგუფის გარეშე, რომელიც ცოტა ხნის წინ მარგინალური ოპოზიციური სექტად იყო მიჩნეული, გროვდება მხარდამჭერთა და მიმდევართა მასა.

„ჩვენთანების“ შესაკავშირებლად ნერგავენ „უეჭველი გამარჯვების“ რწმენას. ამ ყველაფერს ბრბო გადაჰყავს მართული კოლექტიური აღზნების რეჟიმში. ლიდერების განცხადებები სულ

უფრო ჰიპერტროფული, სულ უფრო გიჟური ხდება, მაგრამ ეს მათ მომხრეებს მხოლოდ მატებს ენთუზიზმს, მაგრამ, როცა წინასწარ განცხადებულ გამარჯვებას სერიოზული წინააღმდეგობა მოხვდება, აფეთქება, რომელიც წინასწარა დაგეგმილი.

ამ ზღვრული ნერტილის მიხედვით საჭირო ხდება იმთავითვე იმ აზრის გავრცელება, რომლის თანახმად ხელისუფლებას არ აქვს უფლება, ძალადობრივი წესით აღკვეთოს „ჩაგრულია ზემი“, რომ ხალხის წინააღმდეგ ძალადობის გამოყენება დაუშვებელია და, საერთოდ, ხალხის დამარცხება შეუძლებელია. ამით „ხალხს“ შესაძლებლობას აძლევენ, გააძლიეროს ესკალაცია ხელისუფლების წინააღმდეგ, უბიძგებენ, ხელთ იგდოს შინაგანი, რომელიც ხელისუფლების სიმბოლოებად ითვლება — სახელმწიფოს მეთაურის რეზიდენცია, პარლამენტი და ა.შ.

როგორია „ნარინჯისფერი რევოლუციონერების“ მოქმედების დინამიკა? ყველაფერი „მშვიდობიანი პროტესტით იწყება“, რომელიც არჩევნების კანონის დამარცხება, ხმის დათვლის ფალსიფიკაციის, ადმინისტრაციული რესურსის გამოყენების წინააღმდეგ მიმართული. მიტინგებს კანონით მინიჭებული უფლების გამოყენებით მართავენ, მაგრამ მიზანმიმართულად აღზნებულ და აღფრთოვანებულ ბრბოს უბიძგებენ, „თავისუფლების განსამარჯვებლად“ დაარსდნის კანონის მიორჩენის სპონსორები — უზალო მიტინგების მოთხოვნით, შიშობილობის დაწყებით, კარკების განაპების გაშლით და ა.შ.

შემდგომი ნაბიჯი სახელმწიფო აპარატისთვის მუშაობის აუტანელი პირობების შექმნა, რომელსაც დემოკრატისთვის ბრძოლად აცხადებენ.

მოვლენათა ამგვარი ეტაპობრივი განვითარების ფონზე თამაშდება „არჩევნების შედეგების მიუღებლობის“ შექმნა. ეს არის ახალი საარჩევნო ტექნოლოგია, რომლის დროსაც ხალხის ნების გამოხატვის საკითხი ტრანსფორმირდება საგარეო არჩევნების საკითხად — ვინ უნდა იყოს უკრაინის, სერბეთის, საქართველოს პრეზიდენტი. „ძალაუფლების მსოფლიო ცენტრი“, რომელზეც ორიენტებული არიან როგორც რევოლუციონერები, ასევე ხელისუფლება, წინასწარ აცხადებს, როგორი შედეგი იქნება მიჩნეული კანონიერად.

ამრიგად, მოქალაქეებს პრაქტიკულად ართმევენ არჩევის უფლებას, ხოლო არჩევნების შედეგების არ აღიარებას ნარინჯისფარ ბრძოლად „სახელმწიფო გადატრიალების“ წინააღმდეგ, რომელიც მოაწყვეს იანუკოვიჩის, მანლოშევიჩის, შევარდნაძის ხანდებმა.

ამას კი სჭირდება „გავლენის ძლიერი აგენტების“ მხარდაჭერა და მათ იწვევენ საზღვარგარეთიდან; მათ, ვინც ხელისუფლების შეცვლის ლეგიტიმაციის უფლებით იქნება აღჭურვილი.

ყველა ჩამოთვლილი ეტაპი „ფერადი რევოლუციების“ ტექნოლოგიის შემადგენელი სტრუქტურული ელემენტია.

გაგრძელება შემდეგ ნომერში

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„როცა ისტორიის უკუღმართმა ტრიალმა იგი მოსწყვიტა საქართველოს და გაამართლავა, აფხაზები უკან-უკან წავიდნენ, დაიცნენ, რიცხვით მეტად შემცირდნენ... მტკიცე კავშირი კი მებრძოლებთან და სხვა ქართველებთან წელში გამართავს აფხაზებს, ზურგს გაუმაგრებს, ძალას და ღონეს მისცემს და კარგის მომავლის იმედით ალავესებს“.

იაკობ გოგებაშვილი: აფხაზეთი მხოლოდ იმ საუკუნეებში სტაბილურად კეთილდღეობით და კაი სხეულით, როცა შეაკავშირებულ იყო საქართველოსთან პოლიტიკურად, სარწმუნოებით და ღვთისმსახურებით

XIX საუკუნის 80-იან წლებში განსაკუთრებით დიდი რეზონანსი მოჰყვა გაზეთ „ტბილისსკი ვესტნიკის“ ფურცლებზე იაკობ გოგებაშვილის სტატიების სერიას, რომლებიც აფხაზეთის მიწა-წყლიდან აფხაზების თურქეთში მასობრივად გადასახლებას ეძღვნებოდა. და საერთოდ, იაკობ გოგებაშვილი მთელ რიგ სტატიებში საგანგებოდ ეხება აფხაზეთისა და ქართველების ურთიერთდამოკიდებულების კულტურულ და ტრადიციულ საფუძვლებს, აფხაზი ხალხის ცხოვრებას, მის მიწა-წყალს, ენას, კულტურას, სახალხო განათლებას, ისტორიას; ის ყოველთვის თანაგრძობით ეპყრობოდა აფხაზი კაცის გასაჭირსა და სიხარულს. როდესაც რუსეთ-თურქეთის ომის შედეგად XIX საუკუნის 70-იანი წლების დასასრულს აფხაზ ხალხს დიდი ეროვნული უბედურება დაატყდა თავს მუჰაჯირობის სახით, ი. გოგებაშვილი გულსტიკივლით წერდა: „ახლანდელმა ომმა, სხვა მრავალ შედეგებთან ერთად, გამოიწვია ის შედეგიც, რომ ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო კუთხე მოულოდნელად გაუდაბურდა, ვინაიდან ის მიატოვა თითქმის ყველა მისმა მკვიდრმა მცხოვრებმა. ჩვენ ვლაპარაკობთ აფხაზეთისა და მისი მცხოვრებლების შესახებ, რომლებმაც დატოვეს თავიანთი სამშობლო და გადასახლდნენ თურქეთში“.

წელს გაზეთ „ზაკავკაზიში“. სწორედ სტოლიპინის რეაქციის მძიმე წლებში ი. გოგებაშვილმა ხმა აღიმალა დაჩაგრული ერების, კერძოდ, აფხაზების უფლებების დასაცავად; მოუწოდა უგუნურ ადამიანებს, გონს მოსულიყვნენ და საღად შეეფასებინათ არსებული სიტუაცია. დიდ ქართველ პედაგოგს მშვენივრად ესმოდა აფხაზი ხალხის გულსტიკივლი და საფუძვლები იმ აღმშობლებისა, რომელსაც ზოგიერთი ინტელიგენტი გამოხატავდა. საკითხი შეეხებოდა აფხაზურ ენას, მის დევნასა და ამ ენაზე დამწერლობის დაარსებას. აფხაზთათვის ეს იყო სისხლხორცეული ეროვნული საკითხი, რომლის დადებითად გადაწყვეტა მაცოცხლებელ წყაროდ მოეგლინებოდა განანამებ ერს. ი. გოგებაშვილმა აქაც გადამწყვეტი სიტყვა თქვა. მან მოუწოდა ქართველ მოღვაწეებს, ქართველ ინტელიგენციას, ხაზ ახალგაზრდობას, რომელსაც მიღებული ჰქონდა აკადემიური განათლება, მაგრამ ერთგვარ ინდიფერენტის ზმს იჩენდა ამ საკითხისადმი. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ი. გოგებაშვილის პედაგოგიური მოძღვრებისა და ეროვნული კონცეფციის საფუძველი, ამოსავალი არის დედაენა, რომელიც მას, ისე როგორც ყველა პროგრესულ მოღვაწეს, მიაჩნდა ეროვნების ბურჯად. დედაენას მონყვეტილი პიროვნება და საზოგადოება განწირულია დასალუპავად. „დედა-ენა არის ძვირფასი საღარო, — მიუთითებდა იგი, — რომელშიც დაცულია მთელი სიმდიდრე ხალხის გონებისა, ფანტაზიისა და გული-სა, ნაფიქრისა, ნაგრძობისა და ნამოქმედარისა და რომლის შესწავლა ბავშვს აკავშირებს მთელის ერის სულთან და გულთან, მის ხანგრძლივ ისტორიულ ცხოვრებასთან

ამ ვრცელ სტატიებში ავტორი აფხაზეთის თავისუფალ მიწებზე მხოლოდ უცხო ტომების ჩასახლების სასტიკი წინააღმდეგი გამოდიოდა. მოითხოვდა, რომ კავკასია ყოფილიყო კავკასიელი ხალხებისათვის და არაფრთხიარ შემთხვევაში ძალმომრეობა მათ მიმართ არ გამოეყენებინათ. მართალია, როგორც მიუთითებს ი. გოგებაშვილის თხზულებათა ანოტირაციის სარედაქციო კოლეგია, „გოგებაშვილი ამ სტატიებში გადაჭარბებულად აფასებს გეოგრაფიულ-კლიმატური პირობების ფაქტორის მნიშვნელობას“, მაგრამ მისი საქციელი გულწრფელი და უანგარო იყო. იაკობ გოგებაშვილი ყველა ერი-სა და ეროვნების უფლებების დაცვის მომხრე გახლდათ; ეროვნულ ქედმაღლობასა და ეთნო-ნაჭყუში მოქცეულ პატრიოტობას „ლობობის პატრიოტიზმს“ უწოდებდა და მსგავს ტომოვლინებებს სასტიკად ებრძოდა, ერთა უფლებების გარკვევა კი ყოველი პატიოსანი ადამიანის წმიდადანიშნული მოვალეობაა მიაჩნდა.

იაკობ გოგებაშვილს მტკიცედ სჯეროდა და ეს იყო პროგრესული ინტელიგენციის აზრი, რომ მხოლოდ ურთიერთგაგება, ურთიერთპატივისცემა, თანანორმული ურთიერთობა იყო ის ძალა, რომელიც, მისივე სიტყვებით, უნდა დაეხმარებინათ აფხაზებს შეაღწახებოდნენ „უნიდალი შინაგანი სოლიდარობით და ინტენსიური ძმობით“

დახმარებოდნენ მოძვე აფხაზებს ეროვნული კულტურის აღორძინებასა და განვითარებაში, რაც უპირველესად უნდა გამოხატულიყო ეროვნული აფხაზური დამწერლობის შექმნაში, ხელი შეეწყობინათ აფხაზური სახელმძღვანელოების შედგენაში. ეს იყო არა მხოლოდ რჩევა-დარიგება, არამედ ძმური დახმარება, ეს იყო აზრი, რეალობად ქცეული. სხვათა შორის, როგორც იაკობ გოგებაშვილი, ისე ინტელიგენციის სხვა წარმომადგენლებიც, ამ საქმეში ადანამა-ულეებდნენ არა მარტო ქართველებს, რომლებმაც ჯეროვანი დახმარება ვერ აღმოუჩინეს თანამოძმეებს, არამედ თვით აფხაზი ინტელიგენციის წარმომადგენლებსაც, იმ აფ-

მისცემს და კარგის მომავლის იმედით ალავესებს. პირადად ჩვენ მზად ვართ, ყოველი დახმარება აღმოვუჩინოთ შეძლებისდაგვარად ტრადიციული ძმობის და ერთობის მოქმედებს მეტად-რე ახალის მნიშვნელობის შექმნასა და გამოცემაში“.

საე ალელვებით წერდა ქართველი და აფხაზი ხალხების მეგობრობაზე ქართული აზროვნების ერთ-ერთი ბრწყინვალე წარმომადგენელი. ი. გოგებაშვილს მტკიცედ სჯეროდა და ეს იყო პროგრესული ინტელიგენციის აზრიც, რომ მხოლოდ ურთიერთგაგება, ურთიერთპატივისცემა, ძმობა და მეგობრობა, თანანორმული ურთიერთობა იყო ის ძალა, რომელიც, მისივე სიტყვებით, უნდა დაეხმარებინათ აფხაზებს შეაღწახებოდნენ „უნიდალი შინაგანი სოლიდარობით და ინტენსიური ძმობით“.

ი. გოგებაშვილი სასტიკად ილაშქრებდა ყოველგვარი ნაციონალისტური და შოვინისტური გამოხატულების, ერთი ერის მიერ მეორე ერის ღირსების დამცირების წინააღმდეგ. აქაც იგი თავისი ხალხის მოწოდების სიმალღებუ იდგა. „ჩვენ, ქართველებს, — წერდა იგი, — მხურვალედ გვსურს როგორც ჩვენი საღვთისმსახურო ენის, ისე ჩვენი მშობლიური ლიტერატურის განვითარება და გამდიდრება, მოვალენი ვართ, იგივე ვისურვოთ სხვა ეროვნებებისათვისაც, მათ შორის აფხაზებისთვისაც“.

მან სასტიკად ამხილა ზოგიერთი ქართველი და აფხაზი „უგუნური კაცუნა“, რომლებიც ნაციონალიზმის ბანგით იყენებდნენ გაბრუნებულნი და ისტორიულ ძმებს, აფხაზებსა და ქართველებს, შორის, მეგობრობის განმტკიცების ქადაგების ნაცვლად, უნდობლობასა და შურს თესავდნენ. ეს გარემოება მას

„ამჟამად აფხაზებს ორი მოტივიალე ჰყავს: ერთი ცდილობენ, სრულიად დაშორონ იგინი საქართველოს, გაიმარტოვონ და გადიბირონ თავისკენ. მეორენი მონატურული არიან, დაიცვენ ისტორიულ კავშირს აფხაზებთან

ეს იყო აზრი, მრწამსი არა მარტო ი. გოგებაშვილისა, არამედ XIX საუკუნის მთელი მონიავე ქართველი ინტელიგენციისა, ქართველი ხალხის. რუბრიკას უძღვება დარეკან ანდრიაკა

«ამჟამად აფხაზებს ორი მოტივიალე ჰყავს: ერთი ცდილობენ, სრულიად დაშორონ იგინი საქართველოს, გაიმარტოვონ და გადიბირონ თავისკენ. მეორენი მონატურული არიან, დაიცვენ ისტორიულ კავშირს აფხაზებთან»

«ნათუ გონით, რომ სირიაში დგომარეობა გაუმჯობესდება, თუ სამხედრო დარტყმით დავაბრუნებთ სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადს?»

ამერიკულ ტელეარხ Fox News-ზე გამოსვლისას ევროპარლამენტის დეპუტატმა და ბრიტანეთის დამოუკი-

დებლობის პარტიის ექსპლედირმა ნაიჯელ ფარაჟმა განაცხადა, რომ აშშ-მა და მისმა მოკავშირეებმა ძალა

არ უნდა გამოიყენონ სირიის დასახლება დუმაში ქიმიური იარაღის ვითომდა გამოყენების საბასუხოდ.

«ერაყში შევიჭრით იმ მიზნით, რომ თავიდან მოგვეცილებინა არაბი ერის ლიდერი, მივალნიეთ წარმატებას. შედეგად რა მივიღეთ? ასიათასობით მოკლული და ქაოსი. ლიბიაში იგივე განმეორდა: შევიჭრით, გადავყენეთ მათი ლიდერი, რომელიც არ მოგვწონდა, და ფართოდ გავუღეთ კარი „ისლამურ სახელმწიფოს“, — აღნიშნა პოლიტიკოსმა.

ფარაჟმა დასძინა: «დასავლეთის შეჭრის ისტორია ნეგატიურია. ნუთუ გგონიათ, რომ სირიაში მდგომარეობა გაუმჯობესდება და უსაფრთხო გახდება, თუ სამხედრო დარტყმით დავაბრუნებთ სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადს?»

რუსი დიპლომატების გაქვება ეპროსას გასვლით შეიშრუნდა

გერმანული ტელეარხი Welt-ი გამოცემის, რომ ქიმიური იარაღის გამოყენების მხოლოდ არაპირდაპირი სამხილები არსებობს და ამის არავითარი დადასტურება არავის გააჩნია. ეს გახდა იმის მიზეზი, რომ ევროკავშირის ზოგიერთმა სახელმწიფომ უარი თქვა რუსეთის დიპლომატიური მისიების

მოსამსახურეთა გაქვებაზე. ტელეეთერში შ. ლიბინმა, მემარცხენეთა პარტიიდან, განაცხადა, რომ რუსეთის დიპლომატების გაქვება უგზური ნაბიჯია. უნინდებურად არ არსებობს არავითარი სამხილი, რომ ბრიტანეთში სკრიპალის მონამვლაში რუსეთის ხელი ურევია. «გადანყვეტილება ნაქარევედ არის მიღე-

ბული და არ უბასუხებს პოლიტიკურ კრიტიკურებს», — შენიშნავს მიუტყვინი, გერმანიის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ფრაქციის თავმჯდომარის მოადგილე.

ტელეარხი ასკენის, რომ რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინს უთუოდ გაახარებს ფაქტი, რომ ევროკავშირის 28 ქვეყნიდან მხოლოდ 16 დაადგა ბრიტანეთის გზას.

«გაქვება უგზურება, რადგან მისით გამოწვეულმა რეაქციამ დაგვანახა, რომ ევროკავშირი გახლავართ. მეტიც, უნდა ვივარაუდოთ, რომ მას მოჰყვება კრემლის კარგად გათვლილი და მკაცრი პასუხი», — მიიჩნევს Welt-ი.

რუსეთის სახელმწიფო სათათბიროს მიერ გასულ კვირაში მიღებულმა კანონმა საპასუხო სანქციების შესახებ დადასტურა, რომ Welt-ის ვარაუდი საფუძვლიანი იყო.

ქარტერმა მოუნდა ტრამპს, უარი თქვას ომსა და ბირთვულ დარტყმებზე

Associated Press იუნყება, რომ აშშ-ის ექსპრეზიდენტმა ჯიმი კარტერმა განაცხადა, რომ სახელმწიფოს მეთაურმა დონალდ ტრამპმა, რადაც უნდა დაუჯდეს, უარი უნდა თქვას სამხედრო ქმედებასა

და ბირთვულ დარტყმებზე. «ვლმცულმ, რომ მან (ტრამპმა) შეუნარჩუნოს ჩვენს ქვეყანას მშვიდობა და არ გააზვიადოს პრობლემა, რომელიც ჩრდილოეთი კორეის, რუსეთის-

სა და სირიის გამო წარმოიქმნება», — თქვა მან. ყოფილი პრეზიდენტის აზრით, ტრამპმა უნდა გაითვალისწინოს, რომ ნებისმიერი ბირთვული დარტყმა კატასტროფული იქნება კაცობრიობისთვის.

კარტერის რეაქცია გამოიწვია ტრამპის განცხადებამ, რომ იგი თავის «ჭკვიან რაკეტებს» სირიაზე თავდასასხმელად გაგზავნის.

რამდენიმე დღის წინათ ტრამპმა «ტვიტერში» გამოაქვეყნა განცხადება, რომელშიც აშშ-ისა და რუსეთის ურთიერთობა შეაფასა, როგორც ისტორიაში ყველაზე უარესი. ამასთანავე, მიიჩნია, რომ რუსეთს ამერიკის დახმარება სჭირდება.

«ჩვენი ურთიერთობა რუსეთთან იმაზე უარესია, რაც კი ოდესმე ყოფილა, ეს კი «ცივ ომსა» გულისხმობს, — ნათქვამია ამერიკის პრეზიდენტის განცხადებაში, — რუსეთს ჩვენ ვჭირდებით, რათა ეკონომიკაში დავეხმაროთ. ამის გაკეთება ძალიან ადვილია; ჩვენ კი ვჭირდებით, რომ ყველა ერთობლივად იმუშაოს, თავი დაანდოს გამალებულ შეიარაღებას».

ვლადიმერ პუტინი იეალოვნებს, რომ სალი აზრი გაიყვება

უცხოეთის ქვეყნების ელჩების მიერ რწმუნების სიგელების გადაცემის საზეიმო ცერემონიის დროს რუსეთის პრეზიდენტმა პუტინმა ყუბაღდაბა გაამახვილა არსებულ საერთაშორისო მდგომარეობაზე. «შეუძლებელია, მსოფლიოში შექმნილმა ვითარებამ შემოფოტება არ გამოიწვიოს. მდგომარეობა სულ უფრო ქაოსური ხდება. მიუხედავად ამისა, ვიმედოვნებ, რომ სალი აზრი გაიმარჯვებს და საერთაშორისო ურთიერთობა კონსტრუქციული იქნება არხით წარმართება, მსოფლიო სისტემა უფრო სტაბილური და პროგნოზირებადი გახდება», — აღნიშნა სახელმწიფოს მეთაურმა. ვლადიმერ პუტინმა ყურადღება მიაქცია იმასაც, რომ დღეს დიპლომატიური მისიების ხელმძღვანელებს მნიშვნელოვანი მისია ეკისრებათ ქვეყნებს შორის ურთიერთობის ნორმალიზაციის ხელშეწყობად, მაგრამ კონკრეტული სახელმწიფოების მხარდაჭერის გარეშე ეს ძნელად მიხალწვევი მიზანია. პუტინმა მართა ელჩებს და აღუთქვა, რომ რუსეთი მხარს დაუჭერს მათ კონსტრუქციული ინიციატივებს. დასასრულს მან აღნიშნა, რომ რუსეთი განწყობილია კონსტრუქციული დიალოგისთვის ყველა ქვეყანასთან, მათ შორის, უცხოელ პარტნიორებთან, რომ მოსკოვი მიზანმიმართულად გამოდის გლობალური და რეგიონული უშიშროების განსამტკიცებლად.

«სირიელ ხალხზე ჯერ «არაბული გაზაფხული» გამოცდას, შემდეგ — «ისლამური სახელმწიფო», ახლა კი — ამერიკული «ჭკვიანი რაკეტები»; იმ სუვერენული სახელმწიფოს დედაქალაქზე, რომელიც, მრავალი წელია, ცდილობს, გადარჩეს ტერორისტული აგრესიის პირობებში, დარტყმა განხორციელდა. ამ ყველაფრის უკან დგანან ისინი, ვინც პრეტენზიას აცხადებს მსოფლიოში მორალურ ლიდერობაზე, თავის განსაკუთრებულობაზე. ნამდვილად განსაკუთრებული უნდა იყოს, რომ იმ მომენტში, როდესაც სირიამ მშვიდობიანი მომავლის შანსი მიიღო, ცეცხლი გაუხსნა მის დედაქალაქს», — დანერგა მარია ზახაროვამ სოციალურ ქსელში.

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური წარმომადგენელი მარია ზახაროვა სირიაზე სამხედრო იერიშს გამოეხმაურა. «სირიელ ხალხზე ჯერ «არაბული გაზაფხული» გამოცდას,

შემდეგ — «ისლამური სახელმწიფო», ახლა კი — ამერიკული «ჭკვიანი რაკეტები»; იმ სუვერენული სახელმწიფოს დედაქალაქზე, რომელიც, მრავალი წელია, ცდილობს, გადარჩეს ტერორისტული აგრესიის პირობებში, დარტყმა განხორციელდა. ამ ყველაფრის უკან დგანან ისინი, ვინც პრეტენზიას აცხადებს მსოფლიოში მორალურ ლიდერობაზე, თავის განსაკუთრებულობაზე. ნამდვილად განსაკუთრებული უნდა იყოს, რომ იმ მომენტში, როდესაც სირიამ მშვიდობიანი მომავლის შანსი მიიღო, ცეცხლი გაუხსნა მის დედაქალაქს», — დანერგა მარია ზახაროვამ სოციალურ ქსელში.

«ევროპეის» გაგზავნა ალიარა, რომ აივ-ინფიცირებულია და, უკვე რამდენიმე წელია, მკურნალობს. კონრეტამ განაცხადა, რომ მას დაავადების შესახებ ინფორმაციის გამჟღავნება მას შემდეგ მოუწია, რაც ყოფილი სექსპარტნიორი მამაკაცი მისი ჯანმრთელობის პრობლემის გათქმით დაემუქა. აღსანიშნავია, რომ ჰომოსექსუალებში ადამი-

ანის იმუნოდეფიციტის ვირუსით ინფიცირების სიხშირე გაცილებით მაღალია, ვიდრე ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის ადამიანებში. მაგალითად, გეები, ბიესქსუალები და მამაკაცები, რომლებსაც მამაკაცებთან ჰქონიათ სექსი, აშშ-ის მოსახლეობის დაახლოებით 2%-ს შეადგენენ, მაგრამ, 2013 წლის მონაცემებით, მათზე აშშ-ში აივ-ინფიცირების შემთხვევათა 55% მოდიოდა.

ქალ-სახსართო პათოლოგიისა და გასდოვა-განუქების ცენტრი

კოქსარტოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპაროზის, ოსტეოპოროზის, რევმატოიდული არტროზის, ანკილოზიოზური სპონდილიტის, პოდაგრული არტრიტისა და პოლიარტრიტის მკურნალობა, დაზიანებული ხრტილისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციებ სახსრებზე უახლესი მეთოდებით. ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც. გასდოვა-განუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მოწესრიგებით, ქოლესტერინისგან განმედილი, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის: ნაჩათლის №142, I სართ.
კაბინატი №6. ქალაქი ქუთაისი

საქართველო ესტაბლიშმენტი
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894
9177223313890091